وروستۍ هیله

نوره شعرونه

Ketabton.com

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي

۲۰۱۵ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ هیله

غوره شعرونه

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي

۲۰۱۵ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

خالق ته...7
پته خوله..9
ګوته په غاښ..11
اشنا...13
د زړه خبري..15
رنګارنګ...18
کله هېر کله په یاد..21
افغان ته خطاب...24
انسان ته..27
جنګ...30
نه پتېږي...32
ناکامي مه ګڼه لوي غم...34
زه او ته...36
د زړه قصه...38
عشق...40
خوب...43
تنهايي...46
بغاوت..47
پاڅون...49
د هوس باران..50

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصال شپه......52
تقدیر......54
زما یار......55
ته چې راسره یې......57
ځلوردیرش ګلان......59
یوه شپه......63
د نوي کال دوعا......66
د پوهنې رابلل......60
نیمه شپه......70
شنې سترګې......72
وروستۍ هیله......73
خوار ماشوم......75
پردی یار......77
د اشنا یاد......79
د زلفو یاد......81
د زړه احساس......83
ګل ته......84
نوې زړه مینه......85
دښکلې مخ ارمان......87
جادو......77
یار......90

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه چي مين نه وي.......... 92
ما زديګر.......... 94
د ميني باغ.......... 96
د ګلو موسم.......... 97
د سترګو افسون.......... 99
په تير پسي ارمان.......... 101
مور.......... 104
مور ته.......... 105
ورور.......... 108
دا ځل.......... 110
نوی پيل.......... 111
شنه زمريان.......... 112
ترانه.......... 114
ملګری.......... 119
هيله.......... 121
پېغام.......... 123
بيا جوړونه.......... 125
تګ لاره.......... 127
ملګرو.......... 129
افغان.......... 132
د ژوند کاروان.......... 135

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه وینا... 136
د کلی یاد.. 138
د شهیدانو یاد... 141
بېزاري.. 144
زاړه یادونه.. 146
خدايي ښايست.. 148
ابدي عشق.. 149
ساقي ته... 151
مینه څه ده... 153
کاکا ته.. 155
کله.. 157
افسوس.. 160
د ژوند پرخه... 162
وصیت... 164
د ښځي مقام ته.. 166
اي صنم... 168
خور... 170
اختر... 172
قلم.. 173
د زړه سوغات.. 174
د بوډۍ تال... 175

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي مزار...176
سالګره...177
کليزه...179

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالق ته

ربه ستا شکرګذار یم
منت بار ستا د دربار یم
د نیستۍ څخه دي هست کړم   تا مومن یکتاپرست کړم
ستا د لطف چي سزاوار یم
ربه ستا شکرګذار یم
را پیدا دي مسلمان کړم   مفتخر دي په ایمان کړم
د حق دین ته وفادار یم
ربه ستا شکرګذار یم
قل هو الله هو احد یې   لم یَلدِ ولم یُولد یې
وحدانیت ته ستا اقرار یم
ربه ستا شکرګذار یم
ته خالق د جهانونو   ته مالک د اسمانونو
ستا د لاري خدمتګار یم
ربه ستا شکرګذار یم
هم شاهد زما د ګفتار یې   هم واقف زما په کردار یې
ستا د رحم طلبګار یم
ربه ستا شکرګذار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ګناه کړم ته بخښونکی   زه خطا ته لارښوونکی
خوار بنده زه ګناهکار یم
ربه ستا شکرګذار یم
د دنیا ژوند امتحان دی   امتحان د هر انسان دی
ستا کرم ته امېدوار یم
ربه ستا شکرګذار یم
ربه توان د عبادت را   د نېکیو هدایت را
پهتکل د نېک کردار یم
ربه ستا شکرګذار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټه خوله

پټه خوله په خاموشۍ کې ګويا خوبښ يم
د عالم نابينايۍ کې بينا خوبښ يم
ازادي راکړه خالق په بندهګۍ کې
په ازاده بندهګۍ کې رضا خوبښ يم
ازاد روح مې د تبعيض طلسم مات کړ
په څلورو کتابونو ملا خوبښ يم
سرمايه زما د ژوند زما ايمان دی
د ايمان په دارايۍ کې دارا خوبښ يم
که مې خيرې د زاړه کميس ګريوان دی
د باطن په صفايۍ کې صفا خوبښ يم
د دانا و دانايۍ ته تل نادان يم
د نادان و نادانۍ ته دانا خوبښ يم
حقيقت مې ورک د بل په لاربښوونو
اوس د خپل ګمراه زړګي راهنما خوبښ يم
نه طبيب، نه مې علاج، نه مې دوا سته
خپله خپل د زړه و درد ته شفا خوبښ يم
نه مې اور ستە،نه مې کور او نه مې کلی
زه په خپلې پاچاهۍ کې ګدا خوبښ يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېوي پر اور طواف زما قسمت دی
زه پتنګ یم د ډېوي په رڼا خوښ یم
په خپل زړه کي مي د میني باغ ودان کړ
زه هم باغ یم ، هم باغوان ،هم بورا خوښ یم
سرو ګلونو ته نسیم د سپین سهار یم
د خپل بڼ پر سرو ګلونو شېدا خوښ یم
بې وفا ته که جفا د ژوند دستور دی
زه دستور ته د وفا باوفا خوښ یم
د دې جل و بل دنیا سره مي څه کار
زه په خپلي تنهایۍ کي تنها خوښ یم
خبر که راز د زړه رسوا پر ټول عالم سو
زه په داسي رسوایۍ کي رسوا خوښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوته په غاښ

عظمت ته د جهان ګوته په غاښ یم
ستر قدرت ته د سبحان ګوته په غاښ یم
بېله پېله، بېله پایه کائنات دي
دې وسعت ته د کېهان ګوته په غاښ یم
هر څه درومي، ثابت شی پر نړۍ نه سته
و سرعت ته د زمان ګوته په غاښ یم
پر بډاي او غریب وېش که ازلي وي
عدالت ته د اسمان ګوته په غاښ یم
یو یې ژاړي، بل یې خوند له ژړا اخلي
انسانیت ته د انسان ګوته په غاښ یم
خپل ریښنه په تېښه پرې کړي، په ځان ویاړي
جهالت ته د افغان ګوته په غاښ یم
د یوه ورور لاس د بل پر ستوني تاو دی
مهارت ته د شېطان ګوته په غاښ یم
برتري خو په تقوا او فضلیت وي
صراحت ته د قران ګوته په غاښ یم
په باطن کي پادشاه، ظاهر ګدا و
کرامت ته د رحمان ګوته په غاښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر کوربه چي ځان په زوره ځوک مېلمه کړي
فضولیت ته د مهمان ګوته په غاښ یم
د باران ځخه ولاړ ناوې ته ناست یم
بدقسمت ته د خپل ځان ګوته په غاښ یم
چي فاروق په شعر څه وایي، پته نه دي
وضاحت ته د زبان ګوته په غاښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا

د دریاب د مخ ځپه یم د ساحل سره اشنا یم
د شبنم وړوکی څاڅکی د سره ګل سره اشنا یم
نه شکوه کړم له اغازه، نه بېربېږم له انجامه
زه د دواړو جهانونو د عادل سره اشنا یم
پر زړه مینه عبادت وي، محبت خدایي نعمت وي
ملا ستا د دوږخونو د باطل سره اشنا یم
یوه حق، یوه کامل ته د سفر بې شمېره لاري
ناکامل په خپل سفر کي د کامل سره اشنا یم
یو ثابت، واحد، جاوېد دی نور څه درومي نه درېږي
پرون نن سي، نن سبا سي زه د تل سره اشنا یم
چي غرور يې د ځان شان وي، که سلطان هم وي نادان وي
د عاجز تر خرقي لاندي د عاقل سره اشنا یم
څوک په رنګ، مذهب او ژبي ځان تر نورو اصیل بولي
په چهره د منور کي د جاهل سره اشنا یم
څوک خپه له خپله ځانه، څوک یوازي د ځان خپل وي
زه د خپل د خپلولو د مشکل سره اشنا یم
څوک په خپل کي، په خپل ملک کي تر پردو بدتر پردی وي
زه پردی په پردي ملک کي د هر خپل سره اشنا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاته خپل د باغ ګلونه د وچ دښت تېره اغزي سي
زه د خپل دښت په اغزو کي د سنبل سره اشنا یم
چاته پند خپل تېروتني، چا ژوند تېر په تېروتو کي
زه د تېرو تېرونو د حاصل سره اشنا یم
یو تنها وي په محفل کي، بل پخپله محفل جوړ سي
زه یوازي په خلوت کي د محفل سره اشنا یم
یو د بل په درد دردمن وي،بل د بل په درد شتمن وي
زه فاروق د زړه د درد د هر عامل سره اشنا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبري

د تیارې پسې راتلونکی سپین سهار وي
د هر ژمي د یخنۍ پسې بهار وي
په هر مرګ پسې ژوندون ابدي راسي
نېک هغه چې د بل ښه ژوند سزاوار وي
لاس نیونکی که د خوار، کونډې یتیم سي
په دي ژوند د بل ژوندون سرمایدار وي
پرمختګ د هغه قوم ناشونی کار دی
چي یې یو مشر تر بل مشر غدار وي
یو ظالم له واکه پریوزي بل حاکم سي
یو حاکم تر بل حاکمه جفاکار وي
لوي څښتن به لمونځ، روژه ورته معاف کړي
نه بخښونکی د مظلوم د زړه ازار وي
څوک به څنګه په رضا جومات ته مخ کړي
چي امام یې د مذهب او دین تجار وي
سپک ځان درونډ ګڼي د ځان په صفتونو
درونډ په پټه خوله په ټولو کي سردار وي
هوسا خپل د راحت ژوند څخه په تنګ سي
ستړی تل و راحت ژوند ته امېدوار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حریص مړ سي د خپل نفس په غلامۍ کي
جنتي ژوندون نصیب د پرهېز ګار وي
څوک د زړه په اخلاص نور قومونه خپل کړي
څوک د خپل قوم او قریب څخه بېزار وي
د پردو تر غلامۍ چي یې مرګ خوښ وي
تل ژوندی د خپل ټاټوبي افتخار وي
ښه دوستان پر سختي ورځي امتحان سي
د یوه دوست سرومال تر بل نثار وي
د مطلب یاران به ډیر درباندي ټول سي
ټینګ یاران د لاس د څو ګوتو په شمار وي
بي وفا تر خپل مرامه وفادار وي
وفادار د ښې او بدي ورځي یار وي
کامراني او نیکمرغي د هغه چا وي
چي په برخه یې دوعا د مور او پلار وي
د منزل په لور د هر چا خپله لار وي
څوک وي باز د چا میږي غوندي رفتار وي
ځوان هغه چي د لویدلي بار په شا کړي
نه چي خپله د بل سترې د شا بار وي
هوښیار پند اخلي له خپلو تېروتنو
د ناپوه پر جهالت باندي اصرار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمان غوښتني هغه څوک پوره کړي
چي په ژوند کي نوښتونو ته تیار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګارنګ

د سرو شونډو له خمه ډک جامونه رنګارنګ
پېکونه رنګارنګ او شرابونه رنګارنګ
ملکونه بېګانه راته اشنا د ژوند سفر کړه
ښارونه رنګارنګ او هیوادونه رنګارنګ
د هرځای خپل منظر،خپله ښکلا، خپل طبیعت و
جګ غرونه رنګارنګ او شنه دښتونه رنګارنګ
د هرځای خپل ساحل، خپله کښتۍ، خپل سمندر و
سیندونه رنګارنګ،د سیند موجونه رنګارنګ
د هر ځای خپل تاریخ، خپل ثقافت، خپل تمدن و
قصرونه رنګارنګ او محلونه رنګارنګ
د هر چا به خپل جشن،خپل اختر، خپلې مېلې وې
سازونه رنګارنګ او محفلونه رنګارنګ
د حسن شاپېرۍ وې په هرځای کې بې مثاله
خالونه رنګارنګ او سنګارونه رنګارنګ
چهرې وې توري،سپیني،د سنګار ډولونه بېل وه
دودونه رنګارنګ او رواجونه رنګارنګ
د هر چا خپله لاره وه د عشق په جستجو کې
دینونه رنګارنګ او مذهبونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر ځاي د لېلا او د مجنون نومونه نور وه
نکلونه رنګارنګ او داستانونه رنګارنګ
د زړه د راز اظهار ته د هر چا وه خپله ژبه
شعرونه رنګارنګ او کتابونه رنګارنګ
د زړونو د پېوند اسرار په هر ځاي کي بل شان وه
فکرونه رنګارنګ او نظرونه رنګارنګ
د میني او وفا نه د هر چا تصور بل و
قولونه رنګارنګ او قسمونه رنګارنګ
صادق زړونه د میني تل پایښت ته په دوعا وه
نفلونه رنګارنګ ، عبادتونه رنګارنګ
د عشق په ګلستان کي زړه بلبل هزارداستان و
ښاخونه رنګارنګ او سره ګلونه رنګارنګ
پر زړه باندي د میني د هوس توفان څپاند و
خیالونه رنګارنګ او هوسونه رنګارنګ
سرحد د خوب و خیال او حقیقت راڅخه ورک و
خوبونه رنګارنګ، واقعیتونه رنګارنګ
خوږې شپې د وصال وې که سپوږمۍ که تروږمۍ وه
خوندونه رنګارنګ او لذتونه رنګارنګ
په هر نظر د میني کي ښکاره وه پټ رازونه
سوالونه رنګارنګ او جوابونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار په تودې غېږې کې ربښتینی جنت پروت و
عشقونه رنګارنګ او وصالونه رنګارنګ
د عشق د بستر لوبې کله هسې، کله داسې
نازونه رنګارنګ، د عشق رازونه رنګارنګ
ما ولیده نړۍ د تنوع پر پښو ولاړه
شکلونه رنګارنګ او سیرتونه رنګارنګ
د رنګارنګ ګلونو څخه ښکلې ګلشن جوړ و
باغونه رنګارنګ او چمنونه رنګارنګ
په رنګارنګ نړۍ کې یو رنګي وه بېله رنګه
رنګونه رنګارنګ د رنګ رمزونه رنګارنګ
د مینې درس مې زده کړ د دنیا له تنوع نه
صنفونه رنګارنګ، دژوند درسونه رنګارنګ
د ژوند پر خاطرو باندې بنا دې نوې هیلې
یادونه رنګارنګ او امېدونه رنګارنګ
د تېر ژوند پر کلونو زه فاروق پښېمانه نه یم
وختونه رنګارنګ، د ژوند کلونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله هېر کله په یاد

د هجران د اور داغونه کله هېر کله په یاد
د دردمن زړه فریادونه کله هېر کله په یاد
کله یاد کړم زموږ کلی،زموږ لوبې په کوڅه کې
د کوڅې خاورې،بادونه کله هېر کله په یاد
په ارمان،ارمان را یاد سي پټ،پټاني په باغوکې
په انګورو بار تاکونه کله هېر کله په یاد
کله یاد د اختر شپه کړم،شپه اوږده ناست ترسهاره
په نکروزو سره لاسونه کله هېر کله په یاد
زړه بې صبره منتظر و د اختر مبارکۍ ته
و یو بل ته سوغاتونه کله هېر کله په یاد
د خپل زړه ټکان مې اورېد د خبرو توان به نه‌و
ستا د سترګو پېغامونه کله هېر کله په یاد
کله بیا پر زړه پسرلی سي را په یاد د غرو لمنې
شنه دښتونه،اوچت غرونه کله هېر کله په یاد
د نوروز مېله په یاد کړم،د شبو بوي را په زړه سي
د پتروکو زړ ګلونه کله هېر کله په یاد
کله ناست یم تصور کې ستا پر څنګ د سیند پر غاړه
د دریاب څپې موجونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله زړه سوځي په اور کي کله پټ تر اېرو لاندي
ستا د شوخ نظر نازونه کله هېر کله په یاد
کله غوږ کي زمزمه سي ستا خوږي،خوږي خبري
د تل پاته عشق قولونه کله هېر کله په یاد
کله غرق سمه په خیال کي ستا د زلفو بوي په یاد کړم
ستا د مخ رنګین خالونه کله هېر کله په یاد
کله لمس پر خپل بدن کړم ستا د سرو شوندو ځایونه
د وصال د شپې یادونه کله هېر کله په یاد
کله بیا په خیال کي وینم ستا په غېږ کي خمار پروت یم
ستا پر سپین مړوند خوبونه کله هېر کله په یاد
کله ځان ته په ژړا سم تن مي دلته،روح مي هلته
لیري تللي کاروانونه کله هېر کله په یاد
عمر درومي نه درېږي شپې او ورځي په تلوار ځي
د زړه هیلي،ارمانونه کله هېر کله په یاد
یوه ورځ جدایي راغله رڼا ورځ پر موږ تیاره سوه
ستا د اوښکو بارانونه کله هېر کله په یاد
د تقدیر لوبي برباد کړه زموږ مینه، زموږ مینه
قوم،قریب،خویندي او وړونه کله هېر کله په یاد
د زمان په غبار پټي د ژوندون لوړي، ژوري
ورځي،شپي،میاشتي،کلونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه تېر ببرته یادیږي، چي په یاد دي نه هېرېږي
پټ پر زړه پراته رازونه کله هېر کله په یاد
لږ ویلي ډېر څه پاته،د زړه حال چاته بیان کړم
د زخمي زړه پرهارونه کله هېر کله په یاد
د پاک رب نه د زړه هیله یو ځل بیا زموږ دیدن دی
شپه او ورځ عبادتونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ته خطاب

چي د قوم په ننګ را پاڅيد خوشحال خان شو
ننګيالی د زماني شو ستر افغان شو
په يوه لاس کي قلم په بل کي توره
د جګړې او پوهي دواړو قهرمان شو
اکبر خان ،مسجدي خان که ايوب خان و
شهامت يې د ملت نوم او نښان شو
چي يې عزم د وطن د ازادۍ کړ
نو د شرق د اسمان ستوری شاه امان شو
که چا درک نه کړ په خپله زمانه کي
امانيه دوران مو وياړ د هر زمان شو
په عدم تشدد يې دښمن مات کړ
د افغان ملت بابا فخر افغان شو
تل په ياد ژوندي خدايي خدمتګاران دي
سپين‌خلتوب ته يې جمله جهان حېران شو
چي افغان ولس يو موټی متحد و
تل پيروز و نوم يې لوړ پر ټول جهان شو
د هر غره دره يې پټه خزانه وه
د غره هر وجب يې لعل د بدخشان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هر څو وایم چي څوک وم ګټه نه کړي
تېر وخت نشته نن حاکم نوی دوران شو
که پخوا مي ګران وطن جنت نښان و
نن زما د افسانو وطن وېران شو
که مو هر ښار د ښارونو ناوکې وه
شینکی باغ مو نن په ځېر د بیابان شو
چي یې یو د بل پر سر ټومبل مېخونه
بېرحمي ته یې حېران هر مسلمان شو
چي و ځانته خدمتګار د خلکو وایي
شو غلام او د پردیو په فرمان شو
که تاجیک، ازبک، پښتون که هزاره و
د نړۍ په هریو ګوټ کي سرګردان شو
مېلمانه چي یې خپل کورته رابلل تل
اوس مجبوره د پردي کورو مهمان شو
پر افغان داسي حال هیڅ نه و راغلی
چي اسیر د ناپوهانو د زندان شو
د پردیو په خدمت ملي اتل شو
اتل نه شو خو ملګری د شېطان شو
د اسلام په نوم یې نوم د اسلام بد کړ
جنګ سالار شو لوي دښمن د هر انسان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که رهبر مو د هر حزب،د هر ګروپ و
و ملت ته د خيانت په لار روان شو
د افغان ملت په وينو کي لاهو شو
د هيواد ويجاړول يې د ځان شان شو
د قوميت په نوم يې ټوله قوم برباد کړ
کور ويجاړ،مکتب خراب،سړک يې وران شو
د افغان زويه راپاڅه نور بېدار شه
ته شوي پاته درنه ليري ټول کاروان شو
په هيڅ شي کي د هيچا نه څه کم نه يي
نو دي ولي لاس د خپل ورور په ګريوان شو
سوي چيغي د يتيم او کونډي واوره
نور نو صبر او تحمل و دوي ته ګران شو
چي لا هم ته د نفاق پر لاره درومي
مخ دي تور شو تو لعنت دي پر خپل ځان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان ته

هسي چي راغلي هسي ځي له دي جهانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
خداي چي خاوند د بحروبر کړي
ته يې اګاه په خېروشر کړي
ځان درنه ورک سو ستا غرور سو تر اسمانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
خداي ته د انس څخه پېدا کړي
اشرف مخلوق يې د دنيا کړي
اوس د انسان دښمن سوې اي خواره انسانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
ورځ چي راتلونکې د قيامت ده
نېکي توښه د اخرت ده
په سپين کفن کي يې روان له دې مکانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که لمونځ،روژه دي په ریا وي
ستا عبادت به بې معنا وي
ګوره زړه پاک کړه ګوندي خداي شي مهربانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
په تواضع کي دي شوکت دی
په تکبر کي دي ذلت دی
رحمان دي هېر دی اطاعت کړي له شېطانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
خدایي خدمت خپل رسالت کړه
مینه ، الفت او شفقت کړه
یو څه خو زده کړه په دي باب له باچا خانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

د زړه د میني بڼ ګلزار کړه
په سرو ګلونو یې سنګار کړه
پام پر بلبل کوه د زړه د باغ باغوانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د ماشوم پر خوله خندا وي
که د یتیم پر زړه دوعا وي
هله نو وایه چي راضي یم له وجدانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
عبث ژوندون دی چي تېرېږي
د سپین ږیرتوب وار رارسیږي
په سپین ږیرتوب کي تل پر زړه وي سل ارمانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
زه فاروق لار د حقیقت لټوم
رښتینی راز د انسانیت لټوم
پاته پر زړه لرم دا هیله جاویدانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ

شپه او ورځ د خپل نصیب سره په جنګ یم
د اغیار او د قریب سره په جنګ یم
چي دروغ راته رښتیا ،رښتیا دروغ سوه
د رښتیا او د فریب سره په جنګ یم
د ډیوي بله لمبه، د ګل اغزی سوم
د پتنګ او عندلیب سره په جنګ یم
چي صادق د خداي پر لاره روان نه دي
د هلال او د صلیب سره په جنګ یم
چي د حق په باب څه نه اورم مسجد کي
د ملا او د خطیب سره په جنګ یم
د فقیر او د امیر دوستي چي نه نسته
د دارا او د غریب سره په جنګ یم
له برخلیکه که څوک شاه او څوک ګدا وي
د ازل د دې تصویب سره په جنګ یم
هم د پلار،نیکه رواج راته پردی سو
هم د نورو د تهذیب سره په جنګ یم
چي ناپوه مو هوښیارانو ته لارښود دی
د جاهل او د ادیب سره په جنګ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغ او روغتیاپوه توپیر چي نه وي
د بیمار او د طبیب سره په جنګ یم
نه پوهېږم چي څه رد او څه قبول کړم
د تائید او د تکذیب سره په جنګ یم
نتیجه د وړاندي تګ مي پر شاتګ سوه
د ماضي او عنقریب سره په جنګ یم
بې نظمي او ګډوډي چي مو قانون وي
د زمان د دي ترتیب سره په جنګ یم
پېغام وړونکی چي مي سیال سو په یارۍ کي
د رویبار او د رقیب سره په جنګ یم
چي تر ما ځان وفادار ګڼي په عشق کي
د مین زړه د حبیب سره په جنګ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پټېږي

په شپه کې د سپوږمۍ د مخ ځلا کله پټېږي
په توره تياره رنګ د سپين سبا کله پټېږي
مجنون ته په هرڅه کې د لېلا ښايست انځور وي
په تور نقاب کې حسن د لېلا کله پټېږي
د حق پر لاره تلونکي د تهمت نه څه بيرېږي
په توره خټه ژړ رنګ د طلا کله پټېږي
هرڅو په مهارت رښتيا ته ورته دروغ وايې
په څو خوږو دروغو کې رښتيا کله پټېږي
هندو که مسلمان دی خو په خټه يو ادم دی
په تور او سپين کې نسل د حوا کله پټېږي
تر څو به جهالت خپل پټوې په ځان ستاينې
د ځان په تعريف عېب د خود نما کله پټېږي
پر خوله يې عبادت پر زړه پراته وي شوم نيتونه
په سپينو کالو تور مخ د ملا کله پټېږي
پر فکر او بيان يې راتاوکړی پنځه زنځير دی
په پرې ژبه د زړه د درد وينا کله پټېږي
هر څو که هسک او پلن کړي د څرخي پله ديوالونه
زندان کې د بندي د زړه ندا کله پټېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر په ميخ ټومبلو به د حق پاڅون مات نه سي
په زور د يزيد ږغ د کربلا کله پټيږي
که ناست يم پټه خوله، ګوته په غاښ ستا جهالت ته
په پټه خوله د زړه پر سر غوغا کله پټيږي
د سر په پرېکولو به مي ستړی سي جلاده
په مرګ کي بيا ژوندون د مسيحا کله پټيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامي مه ګڼه لوي غم

بي وفايي د عشق په لاره کي ستم مه ګڼه
په مين توب کي ناکامي زړه ته لوي غم مه ګڼه
په پردۍ مرستي کي غرض وي پام چي زړه ښه نه کړي
که نوش دارو هم وي نو زړه ته يي مرهم مه ګڼه
هغه چي زار ، زار پر منبر د خداي په ياد ژړا کړي
قلابي اوښکي يې رښتيا د سترګو نم مه ګڼه
چي يې د زړه ښکلا د مخ تر ښايست ډيره نه وي
که وي پري د افسانو هغه صنم مه ګڼه
که د نړۍ د وېش ټول واک يوځل په لاس کي درسي
تر ګاونډي خپل ځان هيڅکله مقدم مه ګڼه
سردار هغه وي چي پر زړه د خپل ولس حاکم وي
جاهل،ناپوه جنګ سالار هيڅکله رستم مه ګڼه
قسم خوړلی مشر هيڅ کله رښتيا نه وايي
لاس ايښودل يې په قران باندي قسم مه ګڼه
که مو زخمي ولس لا توان د بيا پاڅون نه لري
له مجبوريته چي چوپتيا وي هغه زغم مه ګڼه
چي په اختر د مسلمان بچی په دار ځړوي
دا د شېطان زوي دی اولاد يې د ادم مه ګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل زړه احساس په شعر بیانولی نه شي
دا د فاروق د زړ ه احساس کله مبهم مه ګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او ته

تا د سکون او خاموشۍ سپېره فضا غوره کړه
ما د دې ژوند د توفانو مسته دنیا غوره کړه
په خوله ښه وایې خو پر زړه دې شوم نیتونه پراته
ما د ظاهر او د باطن دنیا صفا غوره کړه
ته د منبر نه کړې تل وعظ د خرافاتو په باب
ما د رښتیني اسلامیت په باب وینا غوره کړه
و ماته ولې نصیحت د خېر او شر کوې ته
ما په خپل خېر و شر کې محض د خدای رضا غوره کړه
تا که د بم په شان پېغام د توري شپې راوړی
ما د لمرخرک وړانګه ځلانده د سبا غوره کړه
تا که آزار د زخمي زړونو خپل ویاړ ګڼلی
ما د دې سوو زخمي زړونو تمنا غوره کړه
ستا که دوستي د هر ظالم او ستمګر سره ده
ما اشنایي د هر مظلوم او بېنوا غوره کړه
ته که دکبر د اسمان څخه مسکین ته ګوري
ما د ژوند موخه لاس‌نیونه د ګدا غوره کړه
ته که شېطان یې جهالت او تاریکي خپروې
زه یم ډېوه خپل شاوخوا ته مې رڼا غوره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غاښ چیچی کړي د دوږخ د عذابو له ډاره
ما په دي ژوند کي د فردوس جنت خندا غوره کړه
ته که شراب نه‌خوري د وینو چښل خوند درکوي
ما د جهاد لاره پر ضد د دي بلا غوره کړه
هره شپبه که ته ښېرا د یتیمانو اوري
ما د بېوزله هر یتیم د زړه دوعا غوره کړه
تا و مکې معظمې ته درناوي ونه کړه
ما خپله لاره د مسجد ستا نه جدا غوره کړه
یو ځل د غرب بل ځل د شرق و خواته سر ښوروي
ما د دا خپل ثابت نظر سره وفا غوره کړه
ته د وحشت په زور د ژبي د چپ‌تیا هڅه کړي
زه شوم شاعر نوې شپوه مي د غوغا غور کړه
مه اوسه هیڅکله زما د مایوسۍ په هیله
ما د شکست نه پس دا لاره یو ځل بیا غوره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه قصه

نن غواړم درته واوروم د زړه یو حکایت
بیان درته قصه کړمه د زړه د محبت
چي نه مي وې لیدلي دغه ستا خماري سترګي
و ما ته وه پردي د زړه صفا او صمیمیت
د زړه پر مین توب باندي زه تل وم بې باوره
تر څو چي مي نصیب شو د مین زړه اسارت
یو ځوان وم بې خبره د رقیب له نېرنګونو
ستا عشق و ما ته وښودل اصول د رقابت
زه غرق وم د غرور او تکبر یوې نړۍ کي
دا ستا مینه یو درس شو د تقوا او فضلیت
چي لمس مي په لومړي ځل دغه ستا لطیف بدن کړ
ما درک کړ هغه وخت د ګل د پاڼي لطافت
چي پورته مي لومړی ځل د وصال د لذت جام کړ
بیهوښه کړم دا ستا د ګل بدن مقاربت
پر زړه مي محبت او عبادت دواړه یو شان سوه
ستا عشق راته ښکاره کړله اسرار د عبادت
پټ ستا په شرابي سترګو کي راز د نوي ژوند و
د میني ډک نظر دي و سوغات د سعادت

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مځکه که اسمان دی ماته ډک د میني ښکاري
زما نوی نړۍلید دی ستا د میني برکت
مین زړه نه مړېږي ستا د حسن ننداره کړي
چي خداي درته درکړی د سپوږمۍ په شان صورت
و زړه ته به نږدې نه شي که وي د جنت حوره
چي ماته شي را یاد ستا د خوږو شونډو لذت
ژوندی به راولاړ شم د لحد د سپین کفن نه
که ووینمه ستا د ښکلو سترګو اشارت
نصیب سره جدا کړو، جدایي مو ازلي وه
زه بیا هم یم ممنون ستا د وفا او شفقت
شکوه مه بوله هیڅکله د زړه دا څو خبري
که څه هم تل سوځېږمه په اور د فراقت
ارمان مي نه دي خپل د ژوندانه دا تېر کلونه
ما څکلي سرې پیالې دي د رښتیني رفاقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

چي ستوری وي نو ځاي مې پر اسمان منلی دی
چي ګل وي نو منزل مې ګلستان منلی دی
****
چي راکړي په ناز، ناز په نیم کتو د عشق بلنه
پر سترګو مي هر ناز د خپل جانان منلی دی
*****
چي سري شونډي راپوري او د زړه په شوق مي ښکل کړي
پر زړه مي بل د سره اور یو توفان منلی دی
****
د حسن شاپېرۍ چي د تعظیم سر ورته ټیټ کړي
ما خپل ښکلی نګار د زړه سلطان منلی دی
****
په هر ځل بیا دیدن چي د وصال تنده ډېرېږي
وچ حلق ته مي سراب د لوي بیابان منلی دی
****
چي رب راته رښتیا کړه د وصال خواږه خوبونه
پر زړه مي عبادت د پاک سبحان منلی دی
****
چي خداي ورته بخښلي هم ښکلا او هم وفا ده
تر داسي ښکلي یار مي سر قربان منلی دی
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېوه چې مې د ژوند و تورو شپو ته سوه روښانه
پر ځان مې د خواږه جانان احسان منلی دی
****
په لوبو د وصال کې چې هرڅه راڅخه هېر شي
مین زړه مې د مینې هر فرمان منلی دی
****
په وینښه او په خوب کې چې یې خیال راسره مل وي
تنها خوښ یم ما ترک د ټول جهان منلی دی
****
هر څو که نور جهان ته زما مینه لېونتوب وي
جنون د محبت مې د ځان شان منلی دی
****
له عشقه ناخبره که مې هر څو ملامت کړي
په عشق کې ما هر جبر د زمان منلی دی
****
که څوک راته د عشق د سود او زیان په باب څه وایي
د عشق په دې سودا کې ما تاوان منلی دی
****
نصیب چې له ازله زما په برخه محبت کړ
رښتینی عشق ما جز د خپل ایمان منلی دی
****
اشرف المخلوقات چې خدای انسان دی غوره کړی
د زړه د مینې وړ مې هر انسان منلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

****

د عشق د سوز بیان ته چي یې تل ګوته په غاښ یم
لاربښود د دي هنر مي ستر رحمان منلی دی

****

زاهد ، شیخ او ملا که مي په ژبه نه پوهیږي
مومن زړه مي په مینه پاک قران منلی دی

****

د میني په دریاب کي چي ساحل وینم له ورایه
توفان مي پر کښتۍ خپل راروان منلی دی

*****

ازاد چي یم د قوم ، رنګ او مذهب له زنځیرونو
د میني یو لوي کور مي کهکشان منلی دی

****

چیني ته رسي هغه چي پر ضد د جریان لامبي
ما هم ستونزمن سفر د خپل کاروان منلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

دا د سپین بدن لذت دی چي پر زړه مي هنګامه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

غېږ په غېږ غاړه په غاړه
زموږ قصي دي تر سهاره
په قصو يې نه مړېږيم چي د عشق قصه خوږه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

دا زموږ د جنت شپې دي
تر سبا پوري ميلې دي
هر ارمان د زړه پوره دی چي په غېږکي مي پرته ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

ښکلی مخ يې بل څراغ دی
د جنت د ګلو باغ دی
نن مي زړه د عشق بستر دی چي لېلا پکښې بيده ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه مین زړونه رپېږي
یو و بل ته هوسېږي
آوازه د نېکمرغۍ مو پر اسمان باندي خپره ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

د مستۍ اوږدې شپې دي
دا شپې څومره خوږې دي
سره غوټۍ د سرو ګلانو د شبنم په نم لنده ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

ناز د سترګو یې جارېږم
په کتو یې نه مړېږم
په کتو، کتو کي غرق سوم د توفان یوه څپه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

د سپوږمۍ د مخ رڼا ده
ښېله سازه مو نڅا ده
د آسمان د کنارو نه کښته سوي فرشته ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسانه د اسمانو ده
آوازه د زمانو ده
د شرابو له جنت نه د نشې ډکه پیاله ده
د سرو شونډو حرارت دی چې پر زړه مې سره لمبه ده

پټه خوله وایي بیا راسه
د وصال د کټ د پاسه
دغه لنډ شعر بس نه دی د فاروق قصه اوږده ده
د سرو شونډو حرارت دی چې پر زړه مې سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهايي

محفل کي د دوستانو يم خو بيا هم زه تنها يم
پر څنګ مي ښکلي ناسته زه د بل په تمنا يم
په سترګو اشاري کړي او په خوله څه راته وايي
زه ډوب خپلو فکرو کي د بل مخ په تماشا يم
شراب په پېمانو خورم ولي بيا هم زه خمار يم
نشه ده رانه ورکه په کوم درد چې مبتلا يم
و کوم خواته روان يم ، چېرته ځمه نه پوهېږم
زه ګرځم په چمن کي که روان زه پر بېديا يم
کلونه د ځوانۍ درومي په وړاندي ببله ځنډه
زه اوس هم د تېر ژوند د خاطرو سره لګيا يم
فقير يم که امير يم ماته هرڅه اوس يو شان دي
د شان او د شهرت سره زه بيا هم تل ګدا يم
نن رسم د زمان که بدلول دي د يارانو
زه خپل د ثابت يار څخه غوښتونکی د وفا يم
په باغ کي د ښايست که غوړېدلي ډېر ګلان دي
زه يو ګل بويومه ، يوي ميني ته پيدا يم
نه ډار د سره دوږخ او نه بيا هيله د جنت شته
زه خپل دوږخي ژوند کي د جنت سره اشنا يم
دوستان چي مي خلوت ژوند ته د شور راوستل غواړي
و داسي ښو دوستانو ته خو تل زه په دوعا يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

په څنګ کي مي خالي پرته د میو پېمانه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
غوښتل مي چي خالي کړم بې حسابه ډک جامونه
نېشې کي به ځان غرق کړم او د ځان سره غمونه
افسوس چي زما نه ورکه د ژوندون هره نېشه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
*****
اي ژونده، اي تقدیره نور نو څه راڅخه غواړي
ټوټې،ټوټې زخمي روح مي بیا کوم دوږخ ته بیایي
په فکر کي دي جوړه نن بیا کومه بهانه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
برخلیک سوغات راکړی نن د زهرو ډک یو جام دی
دا جبر د زمان دی چي زما په ضد مدام دی
افسوس چي بې تاثیره نن د زهرو دا پیاله ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک وايي چي له ښو او بدو جوړه دا دنيا ده
په شپي پسې سهار او په تيارې پسې رڼا ده
يوازي زما ژوند د بدمرغيو سلسله ده
دا هم زما تور بخت دى چي تړلې مېخانه ده
****
دا عزم دى چي وبه کړم اعلان د جنګ اسمان ته
اسمان ته ،و خپل ځان ته او پاته ټول جهان ته
پر زړه مي پاريدلې د بلوا ستره څپه ده
دا هم زما تور بخت دى چي تړلې مېخانه ده
****
دا ستا د غرور قصر به د زړه په آه خراب کړم
و ظلم ته ستا تنده به په اوښکو خپل سېراب کړم
تر څو چي مي پر زړه ستا د جفا لمبه تازه ده
دا هم زما تور بخت دى چي تړلې مېخانه ده
****
فاروق ملامت نه کړئ که هر څو ډېر شکايت کړي
د خپل دوربخي ژوند په هکله هر ځل حکايت کړي
د ژوند هره شېبه يې د غمونو افسانه ده
دا هم زما تور بخت دى چي تړلې مېخانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڅون

خپل روژه به په وصال د ګلبدن ماتوم
وروستی ځل به توبه پر زکندن ماتوم
ما جانان د چمن سبل ته بللی دی نن
ښکلي یار ته به غنچه د نسترن ماتوم
د اغزو پر ځاي د مینې سره ګلان لویوم
دېوالونه به پر خوا د شنه چمن ماتوم
که د یار د حسن باغ ته ور دننه شوم بیا
پر بلبل به بندیزونه د ګلشن ماتوم
د جنت د میو جام که مي و څنګ ته وي پروت
زه به تنده د خپل یار په بیا دیدن ماتوم
مسافر په بل هیواد کي ستا په هیله یم تل
پر خپل پښو به پنډ زنځیر د بل وطن ماتوم
راژوندی به کړم د مینې او وفا زوړ رواج
په زاړه رواج به نوی تمدن ماتوم
زه فاروق به د سکون پر ضد پاڅون هڅوم
په غوغا به خاموشي د سپین کفن ماتوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس باران

خپل بې خوبه اوږدو شپو لره حساب جوړوم
ستا د ښکلي مخ ستاینې ته کتاب جوړوم
یو باران د هوسونو مې پر زړه اوري بیا
نم،نم څاڅکي یې پر زړه باندې دریاب جوړوم
مین زړه ته مې سالم فکر لاړښود نه دې نور
د دې زړه نه پر سره اور باندې کباب جوړوم
پسله ډېره وخته لمانځو بیا کلیزه د عشق
دې محفل ته ښې نغمې زه د رباب جوړوم
ستا د ناز پوره کول مې د زړه هیله وه تل
ستا د زهرو د پیالې څخه شراب جوړوم
ستا د پاره به زه راوړم یو میلیون سره ګلان
پر سینې به دې امیل د سره ګلاب جوړوم
کټ د مینې به سنګار کړم په ګلونو هر ځل
ستا پر مخ به توري زلفې ډېر په تاب جوړوم
خوشبویي د تورو زلفو دې هر ګل خپروي
د ګل پاڼو کې انځور ستا د شباب جوړوم
خوږې شونډې به دې وار،وار ښکلومه دا ځل
ستا پر شونډو به سور رنګ د میو ناب جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل ژوند د تېروتنو درد مې اوس کړ احساس
پسله مرګه نوشدارو چې د سهراب جوړوم
د فاروق پر زړه تازه شوې ستا خوږې خاطرې
نوی شعر د زړې مینې په باب جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصال شپه

چې ګل يې د ګلاب نو د اغزو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دي جارېږم

راځه چې يوه شپه بيا تر سپوږمۍ لاندي سبا کړو
د ميني لار روښانه بيا د ستورو په رڼا کړو
ساقي چې يې شراب او پيمانو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دي جارېږم

په زړه کي د ځنګله تازه وعده بيا د وفا کړو
په نيمه شپه اغاز دا خپل محفل بيا په نڅا کړو
غاټول چې يې د زړه د سرو داغو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دي جارېږم

په دې هيله چې پورته به جامونه د وصال کړم
باران د ښکلولو به نثار ستا تر جمال کړم
وصال ته چې راځي د اوږدو شپو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دي جارېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوبو کې د مينې چې خپل ځان راښخه هېر شي
مکان او زمان ورک شي، ټول جهان راښخه هېر شي
چې سور اور يې د مينې نو لمبو نه دې جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دې جارېږم

د ناز او د حيا نه دې مخ سور لکه انار شي
د مينې وږمه راشي او پر زړه باندې بهار شي
د زړه د هېجان او رپېدو نه دې جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دې جارېږم

په خيال کې راسره يې که زه وينښ او که بيده يم
ستا زلفې بويومه چې پروت ستا پر څنګانه يم
د مينې د بستر د هوسو نه دې جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دې جارېږم

تحفه چې درته رب دا ټول ښايست د دې جهان کړ
دا ستا د مينې اور يې زما پر زړه هم جاويدان کړ
فاروق وايي د مينې د قصو نه دې جارېږم
د سرو شرابو جام يې د نشو نه دې جارېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقدير

چي جانان رانه خفه دی خپل تقصير لټوم
پخلايني ته د يار نوی تدبير لټوم
خماري سترګي د يار په خوب او خيال کي لرم
پر خپل زړه يې تل د نازکتو تاثير لټوم
هيله من د معجزې د پېښېدو يمه تل
په هر ښکلي مخ کي اوس د يار تصوير لټوم
ما ليدلی دی د وېري ډک يو خوب برايي
په خپل زړه کي د دي نوي خوب تعبير لټوم
که د زړه هيلي پوره نه شوي په ژوند کي زما
په هرڅه کي اوس ګناه د خپل تقدير لټوم
جدايي او تنهايي کړه خداي زما په نصيب
بيهوده ناکامه ژوند ته بل بهير لټوم
ما پيدا نه کړه صحيح لاره د ژوند د سفر
تل د ژوند د قافلي نوی مسير لټوم
سر مي ټيټ نه شو هرګز په درنو ستونزو د ژوند
مغرور باز يم لوړي څوکي د پامير لټوم
زه فاروق غواړم و دوست ته د زړه حال ووايم
په دوستانو کي د ځان په شان زهير لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یار

بي وفا که وفادار دی یار زما دی
بي ګناه که ګناه‌دار دی یار زما دی
ښایسته دی که بدرنګه زما خوښ دی
چي د زړونو طلبګار دی یار زما دی
که د سر وښتیان یې سپین دي لکه واوره
چي پر زړه یې نوبهار دی یار زما دی
که نوکر د هر غریب او بېنوا دی
چي په نورو کي سردار دی یار زما دی
په ظاهره که ښکاره لکه ملنګ دی
شاهانه چي یې دربار دی یار زما دی
د غریب سره که هر څو خوار وزار دی
چي نامیانو کي نامدار دی یار زما دی
و بدبین ته که په بده سترګه ګوري
چي په یارېې اعتبار دی یار زما دی
که ملګري یې د ګوتو په شمار دي
چي د دوست د زړه قرار دی یار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تل ناست دی په محفل کي د ساقیانو
چي يې زړه پر سره انګار دی یار زما دی
که مسجد ته یې د تلو څه عزم نشته
چي د خداي تر لاري جار دی یار زما دی
که وهي تل د فلک سره ډغري
د الله چي منت‌بار دی یار زما دی
که شاهين غوندي مغرور پر اسمان ګرځي
چي د خلکو خدمتګار دی یار زما دی
چي د وخت و تور ښامار ته تسلیم نه شو
په اختر که سر په دار دی یار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چي را سره يې

ته چي را سره يې د دنيا خبري څه کوم
ژوند يوه شېبه ده د سبا خبري څه کوم
يو نظر د سترګو چي زما په لوري واړوې
غرق يې په کتو شم د دريا خبري څه کوم
ما په عبادت د حقيقت لاره و نه موندل
ځمه مېخانې ته د ملا خبري څه کوم
مينه مو رښتيا ده جدايي او بېلتون نه مني
زه چي مجنون نه يم د لېلا خبري څه کوم
ما ته د قسمت وېشونکي مينه را په برخه کړه
دومره چي بډاي يم د ګدا خبري څه کوم
دا د اخلاص مزي دي چي مينه پرې ساتلې ده
يار چي وفادار وی د جفا خبري څه کوم
زه د خپل ژوندون مفهوم د لمر په شان ښکاره وينم
زه چي يم بينا د نابينا خبري څه کوم
هر څه چي تير شوي په ګيلو، په ارمان نه ارزي
ځم چي انتها ته د مبدا خبري څه کوم
هر څوک په هنداره کي دا خپل ظاهر صورت ويني
هر څه چي دروغ وي د رښتيا خبري څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل مي پر زړه اور دی په ظاهره که خاموش ښکارم
پټه خوله ګویا یم د غوغا خبري څه کوم
زه د ماهرویانو د توصیف نه لاس په سر شومه
ښکلی چي مي یار دی د ښکلا خبري څه کوم
زه په تروږمۍ کي پټ رازونه د عالم وینم
خوښ یم په تیاره کي د رڼا خبري څه کوم
ما په خپل خلوت کي د دنیا نه ځان بېغمه کړ
یار چي په خندا شي د ژړا خبري څه کوم
زما یوه بلنه ده د میني او دوستۍ په باب
ټوله چي کاڼه شي د شنوا خبري څه کوم
زه په پښتو شعر د زړه حال بیانول غواړم
یار مي شعر ستایي د بل چا خبري څه کوم
زه فاروق یوازي د خپل یار مینه پر زړه لرم
دا د ژوند معنا ده بي معنا خبري څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوردیرش ګلان

ځه چي ځو اشنا د ګران وطن افغانستان په لور
وابه خلو قدم د زړه د میني د ارمان په لور
بیا به د تاریخ د کتاب پاڼي شاته واړه وو
ځو به شاشرف ته د ایران او د توران په لور
ماته به تیاره کړو د لمر څرک د پلوشو په زور
دا به وي بلنه د وروری د هر افغان په لور
وبه تړو ملا د خفه زړونو پخلاینې ته
دا پیغام به ولیږو د لبري کهکشان په لور
موږ به نوې جوړه کړو د میني او صفا نړۍ
ستر توفان د میني به روان کړو د انسان په لور
وایو به د شپې خواږه نکلونه تر سبا پوري
وبه ګرځو بیا د درخانۍ او ادم خان په لور
څوک که لا د میني او وفا په قدر پوه نه وي
وابیړوو پام د شیرینو او مومن خان په لور
بیا به ګران وطن سیال د نړۍ د ملتونو کړو
ځو به ګړندي د پرمختګ د ستر کاروان په لور
دا د ګلو بڼ، پکښې څلوردېرش رنګارنګ ګلان
هر چیري چي یو ځو د وطن جنت نښان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيټ به کړو سرونه د ملالي سربنندني ته
ځو به کندهار ته د ميوند او ايوب‌خان په لور
ياد به د نامتو شاعر سيد عبدالخالق کوو
ځو به په وياړ د احمدشاه او ميروېس‌خان په لور
يو لاس کي به يوم او په بل لاس کي به کتاب واخلو
ځو به د هلمند نه د نيمروز او د سيستان په لور
ولاړ به سو فراه ته بيا به تخت د رستم وګورو
ځو د ملا عثمان او پيردونبال‌بابا د شان په لور
پرې به زنځيرونه د پرديو رواجونو کړو
ولاړ به سو جوين ته د زال او نريمان په لور
و به ګورو يو ځل د ښارونو ناوکي هرات
ځو د ميرداود نه د نامتو کوه‌غلتان په لور
يو نظر به واچوو تاريخ ته د غوريانو موږ
ځو به د بادغيس د تل نامتو چهل‌دختران په لور
شپه به ميلمانه سو د زابل پر غيرتي خلکو
اوږد به کړو سفر د دراوت او د روزګان په لور
يو ځل به غزني ته د سلطان‌محمود دربار ته‌ځو
ځو د فردوسي نه د نامتو ابوريحان په لور
غوږ به د سلام او د استاد دري موزيک ته سو
ولاړ به سو لوګر ته د بيلتون او بهايي جان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنو هسکو درو د الیشنګ او الینګار ته ځو

ځو په مینه، مینه د لغمان او نورستان په لور

سترو مفکرو د ثریا ته به بل ژوند ورکړو

ځو به ننګرهار ته د شرق ستوري شاه امان په لور

مورږ به یو د بل د پاره ، نه چي یو د بل پر ضد

و به کړو زیارت ځو به د ستر فخر افغان په لور

ولاړ به درناوي ته د خدایي خدمتګارانو سو

دوي ته به خپل لاس په دوعا جګ کړو د اسمان په لور

وابه ورو نغمې او ترانې د ګران وطن په باب

ځو به په ورو ،ورو د اول میر او ملنګ جان په لور

وا به ورو کنړ کي د سید جمال الدین پېغام

ولاړ به سو وردګ ته د غازي محمد جان خان په لور

ځو به پکتیا ته اتڼونه به د سولي کړو

اورو غرنۍ سندري، ځو د ګل زمان په لور

یاد به په سندرو کي د خوست د غرو سرونه کړو

ځو د کاپیسا نه د تخار او د بغلان په لور

بیا به دښمن تښتي د وانې او میرام شاه څخه

ځو به پکتیکا ته د شرني د دامان په لور

ولاړ به سو مزارته او زیارت به د روضي کوو

عزم د سفر به وي د بلخ او بدخشان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو د خوشحالۍ ورځي به تيري په پروان کي کړو
ځو د ګل غونډۍ د غوړېدلي ارغوان په لور
تنده د سفر به د سالنګ په اوبو ماته کړو
ځو د داي کونډي نه د پنجشير او کوهستان په لور
ښار د غلغلي به راژوندی کړو په خيالونو کي
ځو بند امير ته د بودا او د باميان په لور
بيا د قره‌قل او د قالينو ښکلي ملک ته ځو
ځو به بزکشۍ ته د فارياب او د جوزجان په لور
ولاړ به سو کندز ته حماسي به د غېرت واورو
ځو به سرپل ته بيا د ښکلي سمنګان په لور
جوړ به کړو اشنا کابل د ميني او ښکلا يو ښار
ځو به په ډير شوق د عاشقان او عارفان په لور
واوره د فاروق خبره، بس ده پرديسي اشنا
ځو د ښارنو نه د قرغي او پغمان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه شپه

چې زړه دي رانه وړی نو یاري راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
تر سپیني سپوږمۍ لاندي به پراته یو خوا په خوا کي
هر څه به زموږ هېر وي یو د بل په تماشا کي
د ناز په مړو کتو مهرباني راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
د یو بل پر ستاینې به بنیاد خپله قصه کړو
خوږې نغمې د مینې او وفا به زمزمه کړو
د زړه د صمیمیت څخه دوستي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
هر لور ته په ځنګله کي به د نیمې شپې چوپتیا وي
دوه زړونه به بې صبره د وصال په تمنا وي
تل پاته جاویدانه عاشقي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو بل ننداره به کړو د ستورو په رڼا کي
یو بل ته به خوله ورکړو په نڅا او په ګډا کي
په ناز،نا زښکلولو کي سیالي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
د عشق دغه محفل به مو جاري تر سپین سبا وي
یوه شپه به د میني د خوښۍ او د خندا وي
یو ځل رسم او رواج د شرابي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
سهار به سره ګلونه ستا وېښو ته زه کتار کړم
ستا زلفي،ستا سینه به په ګلونو زه سینګار کړم
پتنګ چي ستا د مخ یم خواخوږي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسر وکړه
*****
زما او ستا په مینه کي به ځاي د جفا نه وي
صادقه میننان به تر موږ نور پر دنیا نه وي
قولونه، قسمونه باوري راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاروق خو به تل وکړي ستا د حسن تعریفونه
صفت ته به دي جوړ کړي تل خواږه، خواږه شعرونه
راځه په پښتو ژبه شاعري راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره میخوري راسره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي کال دوعا

غواړو خوښي او خوشحالي د هر افغان پر جبين
وایو الهي امین
نوي ګلونه ،نوی کال ،نوی بهار غواړو
نوی ګلزار غواړو
نیکمرغه کال دي شي د ټولو زخمي زړونو تسکین
وایو الهي امین
*****
د نوي کال سره هیوادته سرلوړي غواړو
ورکه نېستي غواړو
خدایه قوت راکړي چي ولاړ سو پر دي لاره متین
وایو الهي امین
*****
افغان ولس لره پاک ربه سعادت غواړو
ملي وحدت غواړو
خدایه نصیب مو کړي پر ژوند نوی باور او یقین
وایو الهي امین
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان ستوری بیا ځلانده پر اسمان غواړو
کور یې ودان غواړو
خدایه را ووینې پر جگو غرو پرواز د شاهین
وایو الهي امین
*****
له پاکه ربه وطنوالو ته عزت غواړو
شان او شوکت غواړو
د وطنوالو وېشل نه غواړو پر تور او پر سپین
وایو الهي امین
*****
خدایه د پلار د شفقت لویه دنیا غواړو
د مور دوعا غواړو
د ګراني خور سترګي دي نه ویني خپل وروڼه غمګین
وایو الهي امین
*****
ستا له درباره هر ماښوم لره خندا غواړو
رنګین سبا غواړو
اوښکي دي نه راځي پر مخ د دې معصوم نازنین
وایو الهي امین
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د مین زړونو پوره ټول ارمانونه غواړو
ورک یې غمونه غواړو
ژوندون یې غواړو د نوروز په سرو ګلونو رنګین
وایو الهي امین

*****

نیت د خدمت مو وکړ خدایه لوړ همت غواړو
ننګ او غیرت غواړو
د نن په شان مه کړي هیڅکله د فاروق زړه حزین
وایو الهي امین

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهني رابلل

د مړو ژبو نه به ببرته راژوندي شي
که پښتون په پښتو ژبه لوست لیکل کړي
ناپوهۍ که پښتانه سحر و جادو کړه
پښتو ژبه د دي سحر ماتول کړي
د خوشحال روح به هیڅ وخت خوشحاله نه شي
که ناپوه د ده په توره نازیدل کړي
چي ناپوه په خپل ملت او ولس ویاړي
په خپل جهل د هغوي شرمېدل کړي
خوار افغان ولس به هله سره یو شي
چي وګړي یې پوهني سره مل کړي
نېکمرغي به د پښتون پر کور مېلمه شي
خپل هیواد ته که د پوهي راوستل کړي
کامراني د خپل ولس چي یې ارمان وي
زاړه ژوند ته نوښتونه رابلل کړي
چي یې مینه د افغان وي په سینه کي
په پښتو به د پوهني خپرول کړي
فاروق شعر لیکي هر څو که شاعر نه دی
په دي ډول درد د زړه اظهارول کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه

نیمه شپه ده نم، نم د باران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
خاموشي ده، خلوت، تنهایي ده
پردی ملک، پردیسي، بېکسي ده
ځکه بل پر زړه اور د هجران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
پر نړۍ مي خپره تاریکي ده
را نه ورکه د ژوند نېکمرغي ده
زما نه هېر هم مکان هم زمان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
نه اشنا، نه مي دوست، نه مي یار سته
نه موسکا، نه خندا د دلدار سته
بېله یاره جنت تنګ زندان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
نسته خوا ته مي ښکلي ځوانان نور
د دوستۍ پر ډېوې پتنګان نور
پاته ژوند مي د غم یو داستان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه له اسمانه ګیله کړم
هېر به زه د ژوند کومه قصه کړم
په کنګل اوښکو بار مي ګرېوان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
هم مي پېل د ژوند په ژړا سو
هم مي تګ په ژړا له دنیا سو
ډېر په څنډ مي اجل را روان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
دا جهان چي پر ظلم ودان دی
څه باور چي عادل بل جهان دی
زما د میني د هیلو کور وران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شني سترګي

ستا ښکلي شنې سترګي نن خیال د زړو د ښکار لري
تور باڼوګان يې زما پر زړه د خنجر وار لري
په مستو سترګو کي دي مست توفان د میني ښکاري
هره شپه يې د زخمي زړونو قرار لري
ستا خماري سترګو ته مخامخ کتلای نه شم
هر يو نظر يې سوځیده د سره انګار لري
د میني ډک نظر دي لطف او نوازش اوروي
يو تود نسیم مړاوو غنچو ته د سهار لري
چي ستا د سترګو د لیندۍ غشي په زړه کي لري
په وینو لژند تل د زړه پر سر پرهار لري
چي ستا د سترګو د نښې نه نښه سوی يو ځل
د خم و ځنګ ته ناست خپل ټوله ژوند خمار لري
که هر معصوم زړه کړې بیمار په يو نظر د سترګو
پټ پټ کتل دي بیا علاج د هر بیمار لري
چي شهلا سترګو يې جادو کړم نو تعجب نه کوم
چي بې شماره عاشقان هغه نګار لري
ستا ښکلو شنو سترګو چي رنګ د شنه اسمان اخستی
ژور رازونه يې و زړونو ته بهار لري
پري که ښکلي ده خو سترګي د جانان نه لري
نه يې منم که هر څو ګل غوندي رخسار لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ هيله

مرور یاره نن پخلا راسه
د مرګ بستر ته په دوعا راسه
که مي ناروغه تن علاج نه لري
ناجوړي روح ته مي شفا راسه
نن مي اجل پر دروازه ولاړ دی
ته مي علاج ته مسيحا راسه
بېګانګي دي په کلو اوږده سوه
نن پردې مه اوسه اشنا راسه
زه شکايت ستا د جفا نه کوم
ته هم ګيلې پرېږده رضا راسه
تا چي زموږ د ميني راز پټوی
اوس چي مو مينه ده رسوا راسه
زه خو وايم تر اخري سلګيو
د پاکي ميني تمنا راسه
ستا پر سرو شونډو موسکا ښه ايسېده
خبر دی نن هم په خندا راسه
په درناوي د هغو ښو خاطرو
دومره چي راغلې يوځل بيا راسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وروستی دیدن په ژوند ونه سو
په بل ژوندون کي زما پر خوا راسه
چي دي هجران د اور لمبه شوه ماته
اوس مي د مرګ په تماشا راسه
سترګي مي وتړه په خپلو لاسو
د قبر خوا ته په ژړا راسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار ماشوم

ولاړ دی په کوځه کې معصوم طفل د افغان
غمګین مخ کې یې نقش دي ټول غمونه د جهان
یخني یې لړزوي، دده پښې لوڅې، سر بربنډ
د سترګو نه رواني تودې اوښکې پر ګریوان
و مخ ته یې پتنوس د بولاني پروت پر سړک دی
د کور د خرڅ ګټل ګڼي د خپل زړګي ارمان
ولاړه پر لنده مځکه کېږدې د خوار ماشوم ده
قصرونه جوړوي بل خوا ښېرپور کې زورګویان
د خوار ماشوم د پلار په وینو رنګ شوه ټوله مځکه
لعنت پر داسې قصر چې پر وینو وي ودان
ظالمو حاکمانو د غریب خونه کړه ورانه
پاک رب دي نو پخپله کړي د ظلم کور وېران
ګیله زموږ د خلکو ده د سترو هیوادو نه
چې بیا یې پر قدرت کړه شرمیدلي رهبران
لا اوس یې هم منګولې دي زموږ په زړو کې ښخې
له درده مو لذت اخلي زاړه قوماندانان
چې روح یې وي ناجوړی، په زړه تور او په تن زوړ شي
نو ځکه د کافر په نوم شهید کړي مسلمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوا مو رابللي که جرګي تل د مشرانو
افسوس چي اوس سبب دي د نفاق زموږ مشران
چي کله هم افغان د پرمختګ په لور قدم ږدي
د دي لاري شي خنډ يو شمير بې دينه ملايان
ستا ځاي کنج د مسجد او ستا توبه بايد بار بار واي
يې غرق په ګناهونو بيا هم هيڅ نه يې پښيمان
که ګور ته دي هم وړلاي نو همدا ثروت دي بس و
د چور د اشتها ثاني دي نشته پر جهان
ټپوس د تاريکۍ مو توره شپه نوره تياره کړه
وژونکي د ملت مو شوه ملي قهرمانان
تياري پسي تياره شوه دا به جبر د تقدير وي
حاکم کړ د ډبري عصر بيا پر موږ زمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردی یار

د سپوږمۍ د مخ رڼا ده
که د یار د مخ ښکلا ده
د اسمان د کنارو نه
پلوشه د سپین سبا ده
طلبګار یې په کلو وم
انتظار یې په شپو شپو وم
مهربانه چي مي یار دی
دا زما د زړه دوعا ده
په مذهب که بېګانه ده
په پاکۍ لکه ښیښه ده
غوره کړي زما زړه ده
ناروا ده که روا ده
سزاواره د صفت ده
زما د زړه د محبت ده
دا که خپله که پردې ده
مېلمنه پر زړه زما ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې مخ پټ په حجاب دی
که د زلفو تور نقاب دی
پر سپین مخ سایه د زلفو
نن د لیري هوېدا ده
مسافر د پردي ښار سوم
نن پردېس د کوم دیار سوم
اوس همدغه پردېمینه
زما و زړه ته تسلا ده
بېگانه وطن مي خپل سو
خپل وطن پردی د بل سو
په ظاهره که زه خاندم
په خندا کي مي ژړا ده
که دا ښار د شنو ځنگلو دی
د مېلو او هنگامو دی
د خاړپوځو د هیواد نه
جدایي لویه جزا ده

پردی یار وای خو وطن وای
زموږ وطن ښکلی چمن وای
نن د زړه د حال بیان ته
د فاروق ژبه گویا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا یاد

په غمجن زړه ښکلی مخ د خپل نګار هېروم
نه هېرېږي که هر څو یې ډېر په زیار هېروم
****
که تقدیر د خپلې مینې نه جدا کړم نن
مسافر یې پر ښارونو د دنیا کړم نن
په افسوس د فراه‌رود د سیند کنار هېروم
نه هېرېږي که هر څو یې ډېر په زیار هېروم
****
که هر څو د اوکرائین ښارونه ښکلي دي
په شعرونو او سندرو کې ستایلي دي
د کابل په یاد ښکلا د پردي ښار هېروم
نه هېرېږي که هر څو یې ډېر په زیار هېروم
*****
که هر څو مره د خارکف نجوني نامداري دي
په ښایست کې بې مثاله حسن‌داري دي
زه به څنګه ښکلي سترګې د خپل یار هېروم
نه هېرېږي که هر څو یې ډېر په زیار هېروم
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تیاتر ، سینما او که پارکونه دي
که دا ځګي ودانۍ، ښکلي کورونه دي
ټول په فکر د خپل باغ د سپین چنار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډیر په زیار هېروم
****
زه پر زړه باندي د یار خوږې قصې لرم
د خندا او میني ډکي خاطرې لرم
تش په یاد یې ټول غمونه د روزګار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډیر په زیار هېروم
****
که مرګ زما په نصیب پرته له دیدنه سي
خپل یار غواړم تر څو روح جدا له تنه سي
په ورو، ورو هیله په ژوند د بیا دیدار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډیر په زیار هېروم
*****
زه فاروق د خپل تقدیر سره په جنګ یمه
د فلک د ناځوانی څخه په پتنګ یمه
د برخلیک څخه ګیلي کرار، کرار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډیر په زیار هېروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زلفو یاد

د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
ورېمه سه د پسرلي او د سبا سره مي ښکل کړه
****
خپه دي ځان نيولی دا خو هسي بهانه ده
که څه هم ملامت نه يم زما نه دي ګيله ده
يوځل سه مهربانه او خندا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
****
د ژوند شپي په تيارې او تنهايي کي تېرومه
خوږې قصې د ميني دي په وار ،وار يادومه
سپوږمۍ د شنه اسمان سه او رڼا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
*****
پر زړه باندي مي تل ستا د وصال هيله پرته ده
احساس د تود بدن دي زما پر زړه د اور لمبه ده
د وصل د هوس او تمنا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چي يو ځل بيا د وعدې ځای ته سو پر لاره
د سيند څپو ته کښېنو لاس تر لاس،غاړه په غاړه
د سيند د ترنم او د نوا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
****
چي ستا د زلفو بوي راته د باغ هر ګل تحفه کړي
پر مخ باندي مي ستا د خپرو زلفو ياد تازه کړي
د زړه د محبت او د صفا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
****
د ميني ډک نظر دي د شرابو پېمانه ده
د ځکلو لېونۍ هيله يې زما پر زړه پرته ده
د ميني د شرابو د مينا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
*****
اي کاشکي د ژوندون خوږي شېبې بېرته تکرار شي
يو ځل مي په نصيب بيا ستا د ښکلي مخ ديدار شي
فاروق وايي د سترګو د ښکلا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه احساس

زما د احساس سره نن خم، خم شرابونه ښايي
سرکښه روح ته مي د زهرو ډک جامونه ښايي
که ستا د زلفو سره سور ګل د ګلاب ښه ايسي
زما اسارت ته د دې زلفو کمندونه ښايي
چي بيهوده مي عبادت ستا په مسجد کي کوی
زما عبادت لره اوس نوي محرابونه ښايي
ما چي منلې عمر قيد سزا په مينه کي ده
د زولنو سره مي نوي زنځيرونه ښايي
چي ستا د سترګو افسون هر ځل راته نوی ښکاري
د دې افسون سره هر ځل نوي دامونه ښايي
ستا د جفا زاړه دردونه مي نور نه زوروي
د زخمي زړه سره مي نوي پرهارونه ښايي
که ستا شونډان د مچولو ستر هوس پاروي
زما وچو شونډو ته چاودلي سره داغونه ښايي
ستا د ښکلا سره هر ځل د زړه ګټل ښه وايي
ما ته هر ځل د زړه بايلل ، نوي غمونه ښايي
ته که په پټو سترګو هرڅه د پردو ښه ګڼې
زما سره خپل د پښتنو ښکلي دودونه ښايي
تا که تېر هېر کړه،نوی ژوند ، نوي ياران لټوې
زما د نصيب سره د ژوند زاړه يادونه ښايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ته

اي د سهار ګله خوله دي ډکه د خندا ده
ستا خندا چي ګورم زما هېر خپله ژړا ده
ژوند دي دی یوه خوله خندیده خو بیا هم خاندې
ستا خندا مي ژوند ته نوې هېله د سبا ده
بس دی نور به نه کړم شکایت د خپل نصیب څخه
څه چي وي برخلیک پر هغه تل زما رضا ده
بیا د نوي پېیل ولولي پر زړه ژوندۍ لرم
ستا د ښکلي مخ نه زما د ژوند تیاره رڼا ده
ستا خوشبویي تل په یادوي د یار د زلفو بوي
ستا لیدو ته ترېي دي مجنون دی که لېلا ده
ستا پر ښکلي مخ د محبت جهان انځور ښکاري
ستا نه جارېدل د هر بلبل د زړه وېنا ده
نه به شي هېڅ ستړی ستا د میني په اظهار بلبل
خبر که یې مینه پر دا ټول جهان رسوا ده
ستا په لندو پاڼو کي پروت ناز د سرو شونډانو دی
ستا نوازش تل د هر مین زړه تمنا ده
ته ښکلی سوغات د لوړ قدرت یې عاشقانو ته
ستا په رنګ کي ټوله د ځوانی ټوله ښکلا ده
ته چي مین زړونو ته د میني پېغام وړونکی یې
وایه زما یار ته د فاروق مینه رښتیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې زړه مینه

زړه مي ولي د کوګل غخه روان دی بیا
نن د تیري، زړې میني په ارمان دی بیا
چي پر زړه مي اور د میني اوس خاموش و قریب
بلبدونکی مي پر زړه اور د هجران دی بیا
وخت طبیب و پرهارونه یې د زړه رغول
نیم جوړشوی زړه مي ولي خون چکان دی بیا
سترګي وچي سوي،د اوښکو ذېرمي تشي ورو ،ورو
سېل د اوښکو مي جاري نن پر ګرېوان دي بیا
آوازه د بیا راتلو یې پر هر لور ده خپره
پخلایني ته مي زړه ډېر ناتوان دی بیا
که هر ځلي په خپل هوډ کي بریالی نه وم زه
نن د عزم د کلک والي امتحان دی بیا
چي د سترګو د جادو مقابله نشم کړای
ما ترک کړی ښار په لور د بیابان دی بیا
ما ویل په زړه کي نشته د دوستۍ څه احساس
نن څه وشوه چي زوړ یار مي دومره ګران دی بیا
په تیاره ژوند کي مي ځرک د روښنایي شو محسوس
مخ یې ستوری ځلیدونکی پر اسمان دی بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ښکلا يې د کلونو څه اثر نه دی پروت
نازنين مخ يې نن ګل د ګلستان دی بيا
زړه مي بيا د عشق د اور سره نن لوبي کوي
ډاډمن زړه مي دوه زړه توب ته خپل حېران دی بيا
ما منلي ده چي زړه ته ډېره ګرانه وه تل
نو مي ولي نن زړګی دومره پرېشان دی بيا
شاهين زړه بيا لوړ پرواز لره چمتو وينم نن
خوځيدونکی چي پر خوا د کهکشان دی بيا
که فاروق ويل د عشق څخه توبه ده زما
رښتيا نه وايي عاشق د تل په شان دی بيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلي مخ ارمان

دا ستا د ښکلي مخ د بیا لیدو یم هیله‌من
زموږ د بې سهاره اوږدو شپو یم ارمان‌جن
دا خوب ستا پر سینه ؤ که بیده وم په جنت کي
چي ویښ شوم نو مي ولید بل جهان بل تمدن
که ژوند مو یو ځل نه‌واي، ورپسي واي بل ژوندون
په دین به د هندو واي که یقین واي د دیدن
دا تور کمیس دي ښیي ټول ښایست د سپین بدن
و ګل ته ورکوي ژوند که وي نقش ستا پر لمن
عطرونه د جنت لري بوي ستا د تورو زلفو
د مخ څخه دي رنګ اخلي سنبل او یاسمن
د سرو میو پیالې لري رنګ ستا د سرو شونډانو
د ګل پاڼه تمثیل کړي دغه ستا نازک بدن
روزګار بدلوي هرڅه که حاضر که مستقبل وي
ستا مینه یوشان پاته ده پرون و او که نن
پتنګ که په خاموشه خوله قربان کړ ځان له میني
د زړه د عشق فریاد کړي هر بورا د دې چمن
هر څو که مي هجران بیایي ورو ،ورو د مرګ په‌لوري
زما مینه ده ژوندۍ که مي په تن وي سپین کفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

جادو

پټې اشارې مې ستا په سترګو کې لیدلې دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
وینم شاوخوا دي زړه بایللي حریفان ګرځي
سون ته چمتو زړونه پتنګان ګرځي
څومره عاشقان دي نن محفل ته رابللي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
تېر قولونه څه‌سوه چې نن بیا نوې وعدې کوې
چا ته قسم خورې چا ته بهانې کوې
هرې خوا وعدو دې څومره زړونه زورولي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
دا منم چې رنګ د خیالي ښکلو شاپېرو لري
هر چیرې شهرت د افسانو لري
بیا دې سره‌ګلان په تورو زلفو کې ټومبلي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي د هر چا، خو په رښتیا د هیچا نه وسېٖ
دوست، خو په دوستۍ کې بېګانه وسېٖ
ډېر معصوم ځوانان دي په لمبو د عشق سیځلي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
پوه یم چې په زړه کې ته ما خپل نوبتي ښکار ګڼې
دام ننوتو ته مې تیار ګڼې
خدای چې کومې چارې دي دې دام ته سنجولي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
ما به جادو نه کړې که بلنه د بستر راکړې
خوله په کرشمو په ډېر هنر راکړې
زما زارۍ که تا په خپلو هیلو کې شمېرلي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
زه د خپل نګارنه تل ژوندې پاته یاري غواړم
زړه چې ورکوم د زړه دوستي غواړم
دا مې د زړه نه سترې کېدونکې هلې ځلې دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار

یار مي د سرو ګلو غنچه ده
د محبت خوږه قصه ده
د ښکلو نجونو په ټولګۍ کي
بېله سنګاره ښايسته ده

بېلګه د میني او وفا ده
توده وږمه د سپین سبا ده
د ښکلو سترګو هر نظرېي
ژوند ته روښانه پلوشه ده

خدايي سوغات د اسمانو ده
سپینه سپوږمۍ د نیمو شپو ده
د دي نړۍ په ستر انځور کي
د جنتونو فرشته ده

د جګو ونو په کتار کي
د سرو ګلونو په کنار کي
پټ د پردیو له نظره
هر مازديګر زموږ وعده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم، نم باران وي لمرلوېده وي
د طبیعت هرڅه تازه وي
د خوږ وصال د هوس خیال یې
زما پر زړه د اور لمبه ده

شونډې چې خولې ته رانږدې کړي
ورکې مې ټولې اندېښنې کړي
د سرو ګلونو په بستر کې
د وصال شپه لنډه شېبه ده

پر زړه ژوندې بیا خوشحالي ده
ژوند ته راغلې نېکمرغي ده
د مین زړونو په محفل کې
یار د رباب مسته نغمه ده

د مین هر دیدن خوښي ده
نېشه د میني ابدي ده
وېره چې دا به خوب او خیال وي
د فاروق زړه ته وسوسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زړه مین نه وي

چې زړه مین نه وي لېلا څه کوي
د لېونتوب د ژوند دنیا څه کوي
چې پر زیارت د ملاعثمان ملنګ وي
د پیردونبال بابا دوعا څه کوي
چې د جفا په اور سېځلی نه وي
قول د میني او وفا څه کوي
چې یې د زلفو په دام نه کښېوزي
هغه مجنون نه وي صحرا څه کوي
چې د شرابو جام یې څکلی نه وي
د تل نېشې لویه ګناه څه کوي
چې یې د شوندو اور لمس کړی نه وي
تازه داغونه د جفا څه کوي
چې نیمه شپه د یار دیدن ته نه ځي
نو د سپوږمۍ د مخ رڼا څه کوي
چې د نرګس پر مخ شبنم نه ویني
هغه د ګل د مخ ښکلا څه کوي
چې یې زده کړې د عشق ژبه نه وي
د مین زړونو تمنا څه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې په ژوند کې ګل پاللی نه وي
بيا د بلبل د زړه غوغا څه کوي
چي له ازله يې هجران نصيب وي
د خپل برخليک سره دعوا څه کوي
چي فاروق زړه په داسي درد اخته کړ
د بې درمانه درد دوا څه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازديګر

بيا يې د ګلونو تاج په سر دی
شپه مو د اختر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي
کله چې په مينه راته ګوري
مينه د دلبر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي
بيا يې آوازه پر اسمانو ده
شان يې بحر وبر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي
سره پياله د ميو راته راکړي
خوند يې لب شکر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي
توره تياره بس، وار د سبا دی
نوی ژوند سهر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي
سره غوټۍ د ګلو وغوړيږي
حوره د کوثر سره راځي
ښکلې مازديګر سره راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د پرې سنګار په ځان دی
ناز کوي هنر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
ستورو او سپوږمۍ ته حاجت نه شته
یار مې نن د لمر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
مینه مې جنون زه چې مجنون یم
نن لیلا ابتر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
عشق مې پر زړګي توفان د نوح دی
موج یې سمندر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
شونډې یې موسکا، سترګې یې ناز کړي
ناز د نازپرور سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې باغ

که باغ د مینې جوړ سو زه بلبل ورته راوړم
ګلونه درې، څلور زه د سنبل ورته راوړم
که ووینم کوچۍ اشنا د لویو غرو په منځ کې
یو تور زري کمیس زه د کابل ورته راوړم
که یو ځای سره ولاړ شو د فراه لرغوني ښار ته
میلې او خوشحالۍ د باغ پل ورته راوړم
که یار مې پر یارۍ پښېمانه نشي،وفادار وي
د زړه پر سر سور اور د مینې بل ورته راوړم
که ووایي را ټیټ کړه د لرکوه د غرو سرونه
لرکوه څه چې دا زړه د خپل کوګل ورته راوړم
که زما غېږې ته راسي او نڅا مو تر سبا سي
سازونه رنګارنګ د ټول محفل ورته راوړم
که زما پر ځنګانه باندې سر کښېږدي او بیده سي
خواږه،خواږه خوبونه به زه تل ورته راوړم
که ژر،ژر مو د دوو مینو زړونو ملاقات وي
یو شعر د فاروق خو به هر ځل ورته راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګلو موسم

د ګلو په موسم کي چي دلدار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چي نګار راسره نه و

د میني آرزو مي وه برباده، اشنا نه و
د دې دنیا د ژونده وم ناښاده، اشنا نه و
د شپې په تروږمۍ کي وم سهار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چي نګار راسره نه و

وفا مي پېژانده، بې وفايي راته پردۍ وه
اشنا مي پېژانده، نا اشنايي راته پردۍ وه
په ژوند د داسي ورځي انتظار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چي نګار راسره نه و

د یار د بې مثاله حسن زه داسي مجذوب وم
د میني او وصال په هوسونو کي غرق ډوب وم
د یار په یارانه کي چي اغیار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چي نګار راسره نه و

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ چې سوځېده شمع هم سوځېده لمبه شوه
بورا په ژړېدو شو ځکه مړاوې يې غنچه شوه
هرڅه وه خو هيڅ نه وه چې مې يار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چې نګار راسره نه و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو افسون

زما د مینې جهان د حسن لمر وړی دی
زما نه یې روح و روان په هر هنر وړی دی
****
د اسمان سپینه سپوږمۍ
زما د خیال ناوکې
د افسانو شاپېرۍ
خوږو شونډانو یې خوند د نېشکر وړی دی
زما نه یې روح و روان په هر هنر وړی دی
****

زما درد دوا نه لري
چې یار وفا نه لري
د عشق پروا نه لري
د پېغلتوب غرور یې شان د خېبر وړی دی
زما نه یې روح و روان په هر هنر وړی دی

*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ژړېږم مدام
دا مي د میني انجام
چي ستا د در شوم غلام
بیایې د زړونو ښکار ته باز د سپین غر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****
د تورو سترګو افسون
کړم آواره او مجنون
ورک مي آرام د ژوندون
په خپل بشر یې عقل د ټول بشر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****
زلفي په ناز جوړوي
زړه د عاشق نازوي
اور د هوس بلوي
د وصال لوبو ته یې د عشق بستر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
فاروق د یار کړي صفت
بیان د زړه محبت
د عشق د راز حکایت
د یار ستایلو ته یې د شعر دفتر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تېر پسې ارمان

عجب ښکلی دوران و ،ځواني وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
درناوي تل د پلار او د مور وه
پاملرنه د ورور پر خپل خور وه
اتحاد، اتفاق، نېکمرغي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
تل پر ځاي د مشرانو حرمت و
پر کشرانو د دوي شفقت و
يو و بل ته يې مرسته جاري وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
ښځه ننګ او ناموس د افغان وه
شرم نه وه مېرمنه مو شان وه
محبت و ،خپلوي وه،دوستي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
ځنګ پر ځنګ مو په کار کي ځوانان وه
ښکلي پېغلى که ښکلي زلميان وه
زړونه پاک وه د ژوند ساده ګي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تعلیم خاوندان قدرمن وه
سرلوړي او غرور د وطن وه
که هرڅو غریبي وه ،خواري وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
عقیده وه ، مسجد و ، ملا و
سوله‌ایزه ژوندون شاوخوا و
د ملا عقیده باوري وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
د یوه دوست پر بل باندي پام و
و یو بل ته د زړه احترام و
رفاقت،صداقت، خواخوږي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
په چهره که څوک تور او که سپین و
فرق یې نه و عزیز نازنین و
میلمستیا وه،موسکا وه،خوښي وه
هري خواته خندا، خوشحالي وه
هر یو ځوان به ډاډه پر خپل ځان و
سر و مال به تر میني قربان و
خبر که څنګ ته رقیب و ،سیالي وه
هري خواته خندا، خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانانو محفل به رنګین و
هر یو ځوان مو په څیر د شاهین و
بې شرابو مستي، بیخودي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
لوړ تر هرڅه مقام د انسان و
که کافر و که خپل مسلمان و
هره هیله د زړه انساني وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
یا د اوس نه پر ځاي شکایت دی
یا د تېرو ارمان تش عادت دی
یا یو خیال د فاروق زندګي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

ستا د الله هو رېغ په غوربو کي همیشه لرم
ستا په قدمو کي موري زه خپله کعبه لرم
شپې،شپې ناارامه خوب دي ورک زما له لاسه و
اوس دي خوشحالۍ کي د خپل ژوند هیله پوره لرم
ځومره به په شوق پسله درسونو ستا پر خوا راتلم
ستا د تناره د ډوډۍ خوند اوس هم پر خوله لرم
تل را یادومه ستا کیسې ، خوږې خبري مور
ستا د خدمت ټینګه اراده پر زړه پرته لرم
خداي دي مي بیا ورړ ستا د لاسو د ښکلولو کړي
خپل د ژوند تیارې ته ستا هر پند بله ډیوه لرم
دا به مي تقدیر و چي پردېس د بل وطن یم مور
بس د خپل نصیب څخه همدا یوه ګیله لرم
ډیر د ژوند کلونه د دیدن په انتظار تېر سوه
بیا د نه لیدو وېره پر زړه باندي درنه لرم
ستا نه که یم لېري،ستا دوعا راسره مل وي تل
ستا ناروغه ځان لره نن لویه اندېښنه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورته

ستا صفت به زه پر کوم کلام بنیاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

ستا د زړه مینه یو بحر، بې اغازه بې انجامه
ستا مقام د لرکو غر دی چي اوچت دی تر اسمانه
بل څراغ د خپل ژوندون به ستا وصیت او ستا ارشاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

موري لاس دي زما پر سر و، ستا و ناز ته وم محتاجه
ستا د پاک لاس نوازش مي هرګز نه وزي د یاده
زه به تل ستا لاربښووني د ژوند کړونو ته نهاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

موري دامي خیال کي نه وه چي له تانه به جدا شم
ته به نه یې،زه به تل پاته یتیم پر دې دنیا شم
زه به نن په ژړا پورته د خپل خوږ زړګي فریاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ شېبې د ژوند کي چي دي پاس پر تندي ښکل کړم
اخري وصيت دي دا و چي ښکي د لاري مل کړم
کاشکي زه په خپل کردار اوس پوره ستا د زړه مراد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري ستا و قدمو ته به تل زموږ زړونه پراته وي
جاويدان به ستا پر قبر د غاټول ګلونه شنه وي
ببله تا نه به اوس څنګه خپل ناکامه جهان ښاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري وې غريب پروره ،مظلومان دي نازول تل
فقيران که بېاديان وه،تا به يو شان يادول تل
ستا د ميني جهانونه به په ميني خپل اباد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري رب ته دي لاس پورته تل و موږ ته په دوعا وې
ته د خپلو اولادونو د ثمر په تمنا وې
ستا د ميني بل څراغ به رهنما د خپل اولاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ د ښوونځۍ نه زما تلوار د کور پر لور و
خپل کتاب مي درته لوستی بل مي زړه کي شوق و شور و
ما ويل غر د ژوند د ستونزو به چپه لکه فرهاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

په ژوندون کي که اوس هر څو لوي برى زما په کام شي
ورته د ټولو زموږ دوستانو د عزت او احترام شي
چي ته نه يې هر برى به زه فناه په کام د باد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري کاشکي ته ژوندۍ وای، ستا وړوکی زوي نن ځوان دی
ستا خدمت کولای نه شم بس پر زړه دا يو ارمان دی
په ژړا ،ژړا مي زيار دی چي زړه کلک لکه پولاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورور

مرګ خو حق دی،د دنیا څخه رحلت شته
د نېکانو تل ژوندی نوم او عزت شته
د غمونو د دنیا سفر دي لنډ کړ
په نصیب دي د جنت ستر منزلت شته
دلته څوک نه شته چي تا وي ازار کړی
پر هر زړه ژوندی ستا یاد د محبت شته
ټوله ژوند ته د ښېګڼو فرشته وې
عاجزۍ کي دي ثبوت د لوي قوت شته
د ځوانی د عمر ګل دي مړاوي نه شو
ستا پر قبر د ګلونو طراوت شته
د ژوند شپې دي د پاک رب په یاد سبا کړې
هر عمل کي دي نښان د عبادت شته
و ملګرو ته کلک غر د ملګرتوب وې
هر بیان کي دي اثر د فضلیت شته
و مشرانو ته مثال د مشرتوب وې
و کشرانو ته دي پند او نصیحت شته
و اولاد ته مهربان،سپېڅلی پلار وې
عزیزانو سره یاد ستا د الفت شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسالت د ژوند پوره په سرلوړی شو
هر قدم کي دي تولني ته خدمت شته
ژوند دي څه مرګ دي هم څوک په عذاب نه کړ
د پردي او دوست په خوله کي ستا صفت شته
که د وړونو پر سر ستا سیوری نور نه شته
کورنی سره ستا پانګه د غیرت شته
نه به ژاړو، په ویاړ به دي تل یاد کړو
پر ګفتار که د غمونو صراحت شته
اوس بیده شه په خاوړه خوب ګرانه وروره
مورته پاته ستا د لوي زړه شفقت شته
د وداع فرصت ناڅاپه مرګ رانه کړ
ستړي مشي ته پر قبر د زړه نیت شته
ناست دربار ته د پاک رب لاس په دوعا یو
د زړه صبر ته زموږ سره همت شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل

دا ځل به دي سل ځله بارخوګان ښکلوم
بې شمېره به دي ښکلي سره شونډان ښکلوم
که یو ځل بیا تقدیر په ژوند لایق ستا د دیدن کړم
په مینه،په هوس به دي چشمان ښکلوم
که بیا سوو لاس په لاس،غاړه په غاړه،غېږ په غېږ
په شوق به لاندي باندي سپین ګرېوان ښکلوم
که بیا مي پر شونډانو کړه احساس ستا خوږه ژبه
ورو،ورو به یې د زړه په هېجان ښکلوم
که بیا څپانده زړه ستا د سیني تودو خه لمس کړه
تکرار به د سینې لعل و مرجان ښکلوم
که بیا تر بلي شپې پوري اوږده د وصال شپه سوه
وار،وار پرله پسي به دي ټول ځان ښکلوم
که ټوله شپه د یو بل په کتو نه مړېدلو
د زني خدایي خال به دي په شان ښکلوم
که بیا د زړګي راز راته بیان په یو نظر کړي
پر سترګو به دي پاس تور باڼوګان ښکلوم
که یو بل ته مو بیا اوږدي کیسي وي تر سهاره
ټومبلي پر پیکي به دي ګلان ښکلوم
که بیا مي ستا د زلفو په سایه کي خوب نصیب سو
په ناز، ناز به دي تور اوږده زلفان ښکلوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی پېل

نوی پېل دی د مینې که د هیلو انتها ده
ده سپوږمي د ثوارلسمي که د یار د مخ ځلا ده
چیرته لیرې په تیاره کې
زه رڼا وینم په شپه کې
دا د نوي ژوند پېغام دی که زما د خیال دنیا ده
ده سپوږمي د ثوارلسمي که د یار د مخ ځلا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنه زمریان

چې زما د توري شرنګ و
نه اورنګ او نه فرنګ و
نن چې خيال کړم په پرديو ،دا مې حال دا مي سزا ده
****
تر هغو به پردي بر وي
ناست به پاس زما پر سر وي
څو چې زه په خوب بيده يم،دا زما د خوب بها ده
****
نه دي پاته شنه زمريان نور
ميرويس خان او خوشحال خان نور
توره شپه د جهالت مي و ټولني ته بلا ده
****
نه احساس د ورورلۍ شته
نه کوم ځرک د ازادۍ شته
و مغروره جنګسالار ته ورورؤژنه هم روا ده
****
که پوهنه د خپل ځان کړم
خپل مقام به پر اسمان کړم
د پوهني روښني مي لارښوونکې د سبا ده
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم ګران هیواد ودان شي
بیرغ وړونکی د کاروان شي
د راتلونکي په ویاړ مي د صفت ژبه ګویا ده
****
کاشکي دا هیله ربښتیا شي
خوږمن زړه ته مي شفا شي
د پاک رب و لوي دربار ته د فاروق د زړه دوعا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترانه

اي زمونږ ګران وطنه
د توفانو مېهنه
د توفانو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته مو د لرغوني اريانا د مېړنو ننبه يې
ته د اويستا او ريګويدا د حماسو ننبه يې
د افسانو وطنه
د حماسو مېهنه
د حماسو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته هغه باختر يې چې دي شان ته سکندر حيران و
ستا د هندوکش غر ده ته ختم د دا ټول جهان و
د جګو غرو وطنه
لويو دښتو مېهنه
لويو دښتو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې د برمک، ابومسلم او د طاهر خراسان
ستا هر زوي اتل و د پوهني او جګړې پر مېدان
د لمر ختو وطنه
د شنو باغو مېهنه
دشنو باغو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته افغانستان يې د باتورو افغانانو کور يې
ته د ټولو مېشتو ميليتونو او قومونو مور يې
د مېړنو وطنه
د توريالو مېهنه
د توريالو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ستا عظمت خپور و تر ډهلي او بخارا پوري
ستا د شان سايه وه د مشهد تر شاوخوا پوري
د شنو زمرو وطنه
د ننګيالو مېهنه
د ننګيالو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مي د میرويس او احمد شاه د ستر همت میراث یې
ته د اکبر خان او ایوب خان د شجاعت میراث یې
اي د نیکو وطنه
د یادګارو مېهنه
د یادګارو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
ستر ګي پټي کړي هر دښمن ستا خزانو ته وي
ستا پاکو سیندو ته وي، ستا و سر درو ته وي
د خزانو وطنه
ښکلو درو مېهنه
ښکلو درو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
ډیر افسوس چي یو ځل بیا دښمن په وینو رنګ کړلې
یو ځل بیا زخمي هغه مکاره زوړ فرنګ کړلې
د زخمي زړو وطنه
د کړاوو مېهنه
د کړاوو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیف چي ستا بچو ددې بلا څخه په امان نه کړې
نه یې کړې ودان او ته یې سیال ددي جهان نه کړې
د کندهوالو وطنه
ورانو ښارو مېهنه
ورانو ښارو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
تا د استعمار د ګورستان لقب ګټلی دی
هر یو چي راغلی دی نو سر یې خپل بایللی دی
د سرو لمبو وطنه
لویو قصو مېهنه
لویو قصو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
خدای دي ژر پر موږ باندي دا توره شپه رڼا لري
مینه،محبت دي خدای زموږ پر زړونو بیا لري
د سرو لعلو وطنه
د هوسو مېهنه
د هوسو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر پاک اسمان به تابان لمر د آزادۍ ځلیږي
خبر که لا ستا پر لمن هغه زوړ ښامار خوځیږي
د سپېڅلو وطنه
نوي نسلو مېهنه
نوي نسلو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
ستا پر بله شمعه به پتنګ په نڅېدو راځي
ستا په شنو باغو کي به بورا په ګرځېدو راځي
د ترانو وطنه
د سرو غنچو مېهنه
د سرو غنچو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
تا ته ملامت دی د تېر سوي زوړ دوران نسل
کاشکي تا ودان کړي زموږ ښکلی نوی ځوان نسل
د نوښتو وطنه
نوي فکرو مېهنه
نوي فکرو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری

زه یم پښتون د پښتنو ملګری
د اول‌میر د ترانو ملګری
شعرونه لولم د خوشحال په ژبه
یم د اتڼ د توفانو ملګری
د باچاخان په قلم لیک زده کوم
زه یې د ننګ او د پښتو ملګری
نوم به ژوندی کړم د خدایي خدمتګار
یم د غني دزولنو ملګری
حمزه جنت ته د پښتو سره لاړ
زه د حمزه د ښو شعرو ملګری
زه به یو لاس کړم لروبر پښتانه
د ملنګ‌جان د ولولو ملګری
ورورته به‌لاس دوست ته به غېږه ورکړم
یم د میرویس د شنو زمرو ملګری
ملت به یو ډېورند به مات کړمه زه
یم د خېبر د حماسو ملګری
زموږ هره خور ده د مېوند ملاله
زه د مېوند د میړنو ملګری

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ هر يو ځوان دي د پلرونو وياړ
زه يم د نوو شازلمو ملګری
په عاجزۍ کي به غرور وي زما
يم د رحمان د فلسفو ملګری
کړم به جهاد د خرافاتو پر ضد
زه يم د نوو مفکورو ملګری
د جهالت پر ضد پاڅون دی زما
يم دامان د نوښتو ملګری
ما د توپک په ځاي قلم غوره کړ
يم د پښتون قام د بچو ملګری
توري تيارې ته به رڼا راولم
يم د سبا د پلوشو ملګری
زړه به ورنه کړمه پردي ملکو ته
يم د بابا د هسکو غرو ملګری
د زړه د درده فاروق شعر ليکي
يم د دردمنو زخمي زړو ملګری

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيله

دا خر د جهل پرېږده،نن پوهنه د خپل ځان کړه
دلدل د علم واخله او تر پښو لاندي اسمان کړه
وطن ورانول بس کړه،خدمت د خپل ولس کړه
د خوب شخه راويښ سه ځان مخکښه د کاروان کړه
جګړو کي تباهي ده،نيستي او بربادي ده
يوالی او وروري نن بيا غوښتنه د زمان کړه
کردار دي د اتل کړه،نيکي د لاري مل کړه
په نوو کارنامو تازه دا زوړ نوم و نښان کړه
بيمار روح ته شفا سه،زخمي زړه ته دوا سه
د قوم او د ملت نوم بيا نن لوړ پر ټول جهان کړه
نيکي په دې دنيا کړه،توښه يې د عقبا کړه
د ژوند د حقيقت لټون په شعر د رحمان کړه
بې کبره بې ريا سه،خالق ته په دوعا سه
ويل او کول دواړه د رښتيني مسلمان کړه
په ياد د کردګار سه،عاجز يې د دربار سه
په پټه خوله،په زړه کي عبادت د پاک سبحان کړه
زړه پاک کړه د نفرت نه،کېنې او حسادت نه
د زور شخه بېزار سه سياست د باچاخان کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مور ده که مو خور ده،مېرمن که مو د کور ده
عزت او درناوي يې تل په شان د يو افغان کړه
تر څو يې وروسته پاته،د ټولو خلکو شاته
د علم او تخنيک لاسته‌راوړني د خپل ځان کړه
که ګران‌درته وطن دی،د سرو ګلونو بڼ دی
د عقل په زور مات نن زنځيرونه د شېطان کړه
د نوي نسل ځوان سه،پر نوي لار روان سه
زاړه رهبران پرېږده غوره نوي مشران کړه
فاروق وايي بېدار سه، پاڅون لره تيار سه
د سولي د پاڅون سره يوځاي نوي ځوانان کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغام

اي وروه لږ خو واوره يو پېغام درته لرم
د زړه د ميني ډک يو تود سلام درته لرم
د نورو ملتونو د ژوند طرز ما تجربه کړ
د ژوند د تجربو څخه الهام درته لرم
نېکمرغه به موږ هله يو چي علم د خپل ځان کړو
د پوهي د رڼا څخه انعام درته لرم
ولس مو زړه ور، خاوره مو زر ده بيا هم خوار يو
د ستر جمال الدين د خولي کلام درته لرم
که لاس راکې چي بېرته راژوندی زوړ تمدن کړو
ويار او خوشحالي به زه مدام درته لرم
د نوي عصر پوهه له اسلامه ده غلا شوي
ځلانده حقيقت د پاک اسلام درته لرم
راپاڅه دغه ګران وطن ودان جنت نښان کړو
د داسي يو جنت د ميو جام درته لرم
د خاورو نه راجګ شه، د اسمان په لور تکل کړه
د نوي پرمختللي ژوند پيام درته لرم
بچيانو د وطن ته که د ورونو په شان ګوري
ستاينه او دوعا د خاص و عام درته لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته یې تل به زه یم، که زه نه یم ته به نه یې
دا ځکه یادوم چې احترام درته لرم
د فکر د بدلون سره د ژوند بدلون یو ځای وي
ته پېل نوی کار کړه زه انجام درته لرم
فاروقه! که دي زړه له خپله لاسه تل زخمي دی
زخمي زړګي ته وایه التیام درته لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاجوړونه

بیا جوړونه د وطن نوي فکرونه غواړي
نوي ځوانان،نوي مشران، نوي خیالونه غواړي
بیا جوړونه د ښارونو که اسانه بریښي
بیا رغول د مفکورو نوي چلونه غواړي
نفاق مو بس دی،اتفاق ملي وحدت په کار دی
داسي وحدت نوی پېمان،نوي قولونه غواړي
د زړو ډلو او حزبونو رنګول په کار دي
د نوي عصر مفکوري نوي ګوندونه غواړي
که چا د ښي او چا د کیڼ په لور شعار ورکاوه
نوي تګلاره مو اوس نوي شعارونه غواړي
که غواړو بیا د تمدن په قافله کي وسو
د سفر عزم مو نن نوي کاروانونه غواړي
که د لیدلوري نه مو هر څه تور یا سپین ښکاریده
زموږ نړیلید اوس تنوع،نوي رنګونه غواړي
د ځان ځانۍ په عوض مینه او دوستي په کار ده
ملي احساس نوی فرهنګ،نوي دودونه غواړي
چي پوهه نه وي نو رښتیني آزادي هم نه وي
دا آزادي نوی کتاب، نوي درسونه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خرافاتو د حصاره راوتل په کاردي
نوی تصمیم مو هم جرئت هم نوښتونه غواړي
چي مو په باغ کي بلبل بیا په مستۍ پېل وکړي
د باغ بلبل نوی مالیار، نوي ګلونه غواړي
د لوي څښتن د پاک دربار نه د مدد په هیله
نوي دوعا مو شپه او روځ عبادتونه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تګلاره

ملګرو نن نښه د پښماني پر زړه لرم
مست نه یم زه د وینو سرې پیالې پر زړه لرم
د چا نه ګیله وکړم چاته ووایم خپل درد
دوستانو زه جفا د زمانې پر زړه لرم
د کومه یم راغلی، چېرته ځمه نه پوهېږم
د ژوند د سفر تلونکي قافلې پر زړه لرم
مفهوم د عبادت را ښخه ورک سو په مسجد کې
پټ راز زه د ملا د مېخانې پر زړه لرم
انسان یې اصلاح نه کړ پېغمبر که فېلسوف و
د خپل بابا ادم ښخه ګیلې پر زړه لرم
د هر انسان جوهر د نیک او بد ښخه جوړ سوی
مدام د ښه او بد مقابلې پر زړه لرم
انسان د چاپیریال په ورانولو ځان برباد کړ
و پایلو ته یې ډیري اندېښنې پر زړه لرم
د جهل د تیارې سره په جنګ یم تل مدام
د پوهې د دنیا بلې ډېوې پر زړه لرم
انسان د نړېوالي سرمایې د نظام ښکار سو
خلاصون ته یې زه نوي مفکورې پر زړه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنه-چاپېريال-انسان دري ستني د نظام دي
د نوي نظام کلکي ارادې پر زړه لرم
تګلاره مي د "زورنه کارولو" غوره کړې
د ستر فخر افغان د خولي قصې پر زړه لرم
د ژوند د حقيقت اسرار مي ټول ژوند لټولي
د ژوند د ګوهر پټې خزانې پر زړه لرم
سوالونه ټوله پاته بې جوابه زه روان يم
هر څو که د اوږده ژوند تجربې پر زړه لرم
له زده کړو نه وروسته فاروق پوه سو چي پوه نه دی
د نوو زده کړو نوي ارادې پر زړه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو

له خوبه ویښ سئ وار راغلی د بدلون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
تر څو به تور قوت حاکم وي
تر څو به ظلم د ظالم وي
راځی چې یو سو ، دا آواز د پېوستون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
تر څو به هر لور ته چوپتیا وي
هره روا به ناروا وي
نوی تحریک مو ماتونکی د سکون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
راځئ چې وران وطن آباد کړو
ناهیلي زړونه بیرته ښاد کړو
د ولس واک مو د نظام نوی قانون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چې دا جهان بدل کړو
غلا شوی علم بیرته خپل کړو
علم یو ستر شرط د ټولنې د سمون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
زموږ سیاست دې سوله ایز وي
پر تشدد دې تل بندیز وي
د نوي نسل د ځوانانو پاک تړون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
زموږ سلاح ده زموږ ژبه
د هر ظالم پر زړه ده تبه
یو موټی توب مو ورکونکی د بیلتون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
پر ملګرتوب چې ژوند بنیاد شي
نو به افغان هله آزاد شي
دا نړۍ لید مو نوی زېری د خلاصون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه په یو رنګ کې هر رنګي ده
د مفکورو تر منځ سیالي ده
ښېل فکر، یو هدف مو اصل د ژوندون دي ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
د خوشحال خان د خولې کلام دی
هر مبارز ته یې پېغام دی
یا به پېروز سي یا یې سپین کفن ګلګون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
فاروق ولاړ پر خپل مرام دی
له باچاخانه یې الهام دی
د زړه تکل د باچاخان پر لاره تلون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

بد عادت دی د افغان
پر هر څه دی بدګمان
په غیبت نه ستړی کیږي
تل صفت کوي د ځان

د جنګونو قهرمان
مغرور ګرځي پر اسمان
نړۍ وختل سپوږمۍ ته
دی د خره سره روان

خپل هیواد یې کړ بیابان
د پردیو په فرمان
د پیسو په مقابل کي
پروا نه کړي د انسان

تل د تیرو په ارمان
ځکه خوار دی پر جهان
د راتلونکي فکر نه کړي
تربنه پاته دی کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وياړ د ميرويس خان
ځان ته وايي نامي ځوان
تش په تيرو چې تل وياړي
وي ساده، جاهل، نادان

فتنه‌گر ګوندي مشران
ټول د پاک دين تجاران
په نامه د کفر ياد کړي
هر نوبت د مسلمان

پرهيزګاره د زمان
خو باطن يې د شيطان
د مکې څخه راستون شي
خيرن پاته يې وجدان

که دي کور نه دی ودان
که هر څو يې پريشان
د افغان زويه راپاڅه
دا دی خواست د نن دوران

تواضع کړه د رحمان
د دردمنو زړو سلطان
تل د زور نه‌کارول و
سياست د باچاخان

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم وګڼه خپل شان
وکړه عهد او پېمان
په پوهنه ځان سمبال کړه
يې تر څو به سرګردان

که څوک ما ته وي حېران
د زړه درد مې کړ بيان
د افغان د وجود غړی
تر افغان يم تل قربان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کاروان

بې تم ځایه دی روان د ژوند کاروان په ورو ،ورو
د ځوانی پر ګل راتلونکی دی خزان په ورو،ورو
ما پېدا نه کړه د ژوند د حقیقت سرچینه
خوځیدونکی دی سراب د وچ بیابان په ورو،ورو
پر زړه پاته شو د ځان د پیژندني ارمان
رانه ورک شو د خپل ځان سره جهان په ورو،ورو
ټوله عمر وم د خپل خیالي جهان زنداني
نه شکیدونکی شو زنځیر د لوي زندان په ورو ،ورو
د ثروت ارزښت چي لوړ شو د انسان تر مقام
صرف د ځان مینه پر زړه شوه د انسان په ورو ،ورو
جهالت چي غوړولی تور وزر پر هر لور
لمر تاریک په سپینه ورځ شو پر اسمان په ورو ،ورو
د ژوندون پر فضا ګرځي خړه توره اوریځ
اوروي مي غم پر سر لکه باران په ورو،ورو
د ناخوالو سمندر کي ډوبیدل شوه حتمي
زما د هیلو کښتۍ ماته کړه توفان په ورو ،ورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه وینا

زه یم د زړونو شاعر، شعر مې الفت زېږوي
پــه هوسي زړونو کې اور د محبت بلوي
نوې هستي،نوې دوستي، نوې ورورې راولي
نوې ژوندون ته نوی رنګ د صداقت لټوي
د بورا بیا راستنول غواړي د مینې باغ ته
د مینه‌پالو پــه لور لاس د رفاقت غځوي
نور د ظالمو حاکمانو څه پروا نه لري
نوی نظام ته ښوونځی د عدالت جوړوي
د زور زیاتي او د جګړې په ضد پاڅون هڅوي
د تشدد پــه ضد د سولې سیاست خپروي
څوک چې د دین په نامه‌دین ته سپکاوی کوي تل
دې جاهلانو ته یو درس د اسلامیت زده کوي
چې د پردې پــه چوپړ ځان ملي اتل جوړوي
پــه داسې زړونو کې د پلار،نیکه غیرت پاروي
چې د پوهنې مشعل وړاندې کور پــه‌کور ګرځوي
سپېڅلې لاره د ربتینې انسانیت خوښوي
یو زه خو نه یم چې اواز د پرګنو جګوم
خدای‌دې لیکوال او شاعران د دې ملت ډېروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک چې د مينې په دنيا کې ځان ناکامه ګڼي
هغو ته بيا د زړه بايللو ستر قوت ورکوي
د شاعرۍ رازونه پټ په ښکلو سترګو کې وي
زما ژوندون د ښکلو سترګو شرارت بدلوي
فاروق نور شونډې د خوبانو په خوله نه ورکوي
زخمي شونډان يې د سرو شونډو حرارت سوځوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي یاد

په پردي ملک کې مې زخمي زړګی اسیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
چې د لرکوه هسکې درې په یاد کړم
د پیر دونبال بابا مېلې په یاد کړم
د ملاعثمان نیکه باغچې په یاد کړم
چې لا ژوندی یم نو د دې یادو تاثیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
د ملا صحبت نیکه زیارت دې وي تل
د صدیق خان نیکه عزت دې وي تل
د شېر حمله دا لوړ همت دې وي تل
په دوي تل ویاړو دا اواز دا مو تکبیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
د فراه رود اوبه خوږې چیرې شته
زموږ د کلي افسانې چیرې شته
بل د نظر ماما قصې چیرې شته
د خپل ټاټوبي نه جدا دا مې تقدیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

******

هېره به نه‌شي د ژوند هغه شېبه
ورځ د نوروز او د لوچاک دامنه
ګل د پتروکي پر هر خوا غوړېده
څه چاره وکړم چي د ژوند داسي بهير دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی

*****

چي د سهار نسیم پر غرو لګېدی
د پسرلي لمر پر شنو دښتو ځلېدی
پر ابلکي بوي د شبو خپرېدی
پر زړه مي تل د ښو یادونو یو تصویر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی

******

تول ژړوي د خان محمد شهادت
ماته الهام دی د هغه سخاوت
مېلمه پالنه، پښتون والی، غېرت
د وطن والو په خدمت باندي تشهیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی

******

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولس زره شهیدانو په نوم
د غیرتي ښکلي ځوانانو په نوم
د ننګیالیو شاه زلمیانو په نوم
شمله مي جګه، نوم مي لوړ، پاک مي ضمیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
نوي ځوانان مو د پلرونو ویاړ
د علم او فن، نیکو کارونو ویاړ
د پښتنو د ښو دودونو ویاړ
شکر دی خدایه چي مو کلی پري تنویر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
زما آرزو وه و خپل قام ته خدمت
د پلار او مور او د مشرانو حرمت
تول پوره نه شوه ځکه یم ملامت
زما دوران تیر شو اوس نو وار زما د سمیر دی
د ګران وطن په یاد زهیر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهیدانو یاد

راځئ چي یاد کړو شهیدان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
خداي وربخښلی لوړ همت و
یو ښه مثال د سخاوت و
خان محمد ګران پر هر انسان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
و ټوله قوم ته افتخار و
د هر بېوزله د زړه یار و
هغه شهید جېلاني خان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
راځئ شهید غلام حېدر په یاد کړو
د لوي غېرت پولادي سپر پیاد کړو
داسي زلمیان نوم و نښان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوي شهيد مو انجينر و
د قوم د ښو هيلو ثمر و
لمانځو به داسي شازلميان د وطن
له دنيا تللي ښه ځوانان د وطن
****
قاسم د ننګ او د غېرت مثال و
د بارکزو د شهامت مثال و
نوم يې دی ستوری پر اسمان د وطن
له دنيا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
ياد کړو هاشم او قاسم جان شهيدان
د مور او پلار پر زړه يې پرېښود ارمان
پر وير يې کښېنستل دوستان د وطن
له دنيا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
ډير په ارمان کي مو رستم شهيد سو
چي قرباني د يو دښمن پليد سو
تل به ژوندي وي سره ګلان د وطن
له دنيا تللي ښه ځوانان د وطن
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر یو شهید زموږ په یاد دی
که یې نوم یاد دی که نایاد دی
کله هیریږي شنه زمریان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
خدایه ژوندي زلمي اباد لري
د شهیدانو روح مو ښاد لري
وړاندې روان دي وي کاروان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
راځئ چې جګ ږغ د دوستۍ کړو
ورکي ریښې د بدبینۍ کړو
بیا به نوم لوړ کړو پر جهان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
خدایه ګذر مو پر خپل کور کړي
نصیب زیارت د پلار و مور کړي
د فاروق زړه دی په ارمان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېزاري

د دې ژوند د سلسلې څخه بېزار يم
هم د کال هم د شېبې څخه بېزار يم
هر ګړی د دې ژوندون راته دوږخ دی
د بل ژوند د افسانې څخه بېزار يم
نه تېرېږي د ژوند هره ثانيه کال سوه
د زمان د قافلې څخه بېزار يم
په شپه وينښ، په ورځ بېخوبه ناارامه
هم د ورځې هم د شپې څخه بېزار يم
ما ګاللی د زړه درد په پټه خوله دی
د ژړا او د ګيلې څخه بېزار يم
زما ژوند د ناکامۍ ترخه کيسه ده
د تندي د نوشتې څخه بېزار يم
ته د بل وې خو ستا مينه وه زما برخه
د ازل د فېصلې څخه بېزار يم
په نښې مي د زړګي علاج ونه سو
د شرابو د پيالې څخه بېزار يم
خپل اجل مي ننګولی دی څو ځله
د اجل د حوصلې څخه بېزار يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زارۍ، په عبادت څه حاصل نه سوه
د ګناه او د توبې څخه بېزار یم
زه له خدایه، خدای زما څخه ناراض دی
د کعبې او بت‌خانې څخه بېزار یم
پورته، کښته، شرق او غرب راته یو شان سوه
د نږدې او فاصلې څخه بېزار یم
د انسان پر نېک سیرت مي عقیده وه
نن د خپلې عقیدې څخه بېزار یم
ښه مي وکړه، بد زما کره مېلمه سوه
نن د ښو د ارادې څخه بېزار یم
زه د نورو، نور زما څخه په تنګ دي
د دې ژوند د فلسفې څخه بېزار یم
نه پوهېږم چي څه پټ او څه ښکاره دي
د پردې او بې پردې څخه بېزار یم
د خپل زړه په راز ویلو منصور جوړ سوم
اوس د خپل دار د حلقې څخه بېزار یم
چي اخستی یې زما د وینو رنګ دی
د اسمان د کنارې څخه بېزار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاړه يادونه

په ارمان زاړه يادونه يادومه
د وصال د شپې خوبونه يادومه
ستا خندا، خوږې کيسې، د ناز خبرې
ستا د مخ رنګين خالونه يادومه
چې په ياد د وصال شپه شي
د هوس خوږه شېبه شي
پر زړګي راټول غمونه
د توفان يوه څپه شي
د سرو شونډو هوسونه يادومه
ستا د مخ رنګين خالونه يادومه
توره شپه پر موږ رڼا وه
د سپوږمۍ د مخ ځلا وه
ستا د سترګو اشارو کې
د مين زړه تمنا وه
پر زړه پټ پراته رازونه يادومه
ستا د مخ رنګين خالونه يادومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو مینه ابدي وه
جدايي هم ازلي وه
د ناکامه عشق غمونه
نوشته زما پر تندي وه
خپل د اوښکو سېلابونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه
نه علاج زما د جنون شته
نه څه هیله د بدلون شته
نه اجل راځي زما خوا له
نه امېد د نور ژوندون شته
بېهوده د زړه دردونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايي ښايست

يار هغه چې په يارۍ يې اعتبار وي
کله هو او کله نه، د زړه ازار وي
د ګلونو امېل هله سي زړه وړونکی
چې د سپيني، نازنيني غاړې هار وي
د ګلاب د ګل ښکلا هله ښکاره سي
چې ټومبلی پر پيکي د خپل نګار وي
د سنګار مخونو زېب تر مخ پرېولو وي
رښتيا ښکلي په خدايي ښايست سنګار وي
که د ميني په پټ راز باندي ځان پوه کړي
په رښتيا مينه نعمت د کردګار وي
که څوک عشق ته د ګناه په سترګه ګوري
روح و تن يې د ګناه په حس بيمار وي
د ټولني رواج ميني ته خنډ نه سي
د زړه هيله د وصال د شپې تکرار وي
جاويدان پر زړه تازه د ميني اور وي
کله بله سره لمبه، کله انګار وي
زمان ودري شېبه اوږده پيړۍ سي
چې فاروق د يار ديدن ته انتظار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي عشق

خدايه د مرګ يو بل مهال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
د ژمي باغ کي مات وزري بلبل
بېهوده ګرځم پر وچ بوټي د ګل
لېري پرواز ته نوی بال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
د زړه فرياد مي بې اثره پاته
د ميني هڅه بې ثمره پاته
د عشق اظهار ته بل کمال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
په تصور کي لا زوړ يار انځور دی
لا مي زړګی په زاړه درد رنځور دی
نوي نګار ته نوی خيال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
پر زړه ژوندی بيا د وصال هوس دی
د شاپېريو د جمال هوس دی
خوب ته د يار په غېږ کي تال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر ګي د میني یو نظر لټوي
شونډي د سرو شونډو شکر لټوي
د بې سهاره شپې وصال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم
زړه مي مجنون دی خو لیلا نه وینم
د لیلا مینه او وفا نه وینم
د ابدي عشق بل مثال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم
په بد مرغۍ کي تېر کلونه زما
پاته پر زړه ټول ارمانونه زما
دا ځل نېکمرغه نوی کال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي ته

ساقي مه پرېږده خالي جام چې د جام زړګی به مات سي
ډېوه بله کړه ماښام ته، د ماښام زړګی به مات سي

شپه ده نوې پېغله سوې، زه تر اوسه لا خمار يم
ته ډک جام د ميو راکړه د انجام زړګی به مات سي

نن مې نيم جام په کار نه دی، ته يو خم د ميو راکړه
د خمار زړه د دردونو د پېغام زړګی به مات سي

زه خمار د چا د ميني، په يو جام نه نښه کېږم
ته که زما په جام شريک سې د ابهام زړګی به مات سي

پټ رازونه پر زړه شور کړي، زه لا پټه خوله خمار يم
ته د جام نښه ګويا کړه د کلام زړګی به مات سي

د مسجد لاره کړه هېره، زړه نن جوړ د عشق محراب دی
د ريا عبادتونو د امام زړګی به مات سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نېشې کي د جامونو د يار ښکلی مخ انځور کړه
د نړۍ د ښايسته وو د رسام زړګی به مات سي

په يو جام که فاروق هېر کړ تصور د يار د شونډو
د ناکامه هوسونو د الهام زړګی به مات سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

نه پوهېږم مینه څه ده
چا ته هیڅ چا ته هرڅه ده
مینه اوښکې دي ، ژړا ده
د بې خوبه شپو بها ده
مینه غم دی، خوشحالي ده
هم دوستي هم دښمني ده
مینه مرګ دی، زندګي ده
هم هستي ده هم نېستي ده
مینه ورځ ده، مینه شپه ده
د توفان یوه څپه ده
مینه درد ، مینه دوا ده
هم ښرا ده، هم دوعا ده
مینه ټوکې دي، خندا ده
د خوږو شونډو موسکا ده
مینه بوی د سرو ګلابو
مینه خوند د سرو شرابو
مینه څاڅکی د شبنم دی
د نرګس د سترګو نم دی
مینه شمعه، مینه ګل دی
هم پتنګ دی، هم بلبل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه ساز، مینه اواز دی
د عاشق د زړګي راز دی
مینه تار ، مینه رباب دی
د شاعر د زړه کتاب دی
مینه ښاخ د نسترن دی
حرارت د سپین بدن دی
مینه خوب دی، مینه خیال دی
د جانان د زلفو تال دی
مینه حسن دی ، جمال دی
توري سترګي ، زرین خال دی
مینه رنګ ، مینه سنګار دی
هم هوس ، هم انتظار دی
مینه کټ ، مینه وصال دی
د وصال دشپي کمال دی
مینه پټ د سترګو راز دی
د جانان د شونډو ناز دی
مینه درد ، سوز او ګداز دی
په خلوت کي راز و نیاز دی
مینه رنګ د شنه اسمان دی
مینه لطف د پاک سبحان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ته

زړه که مې خوښ که په ژړا دی
که پر سر بار د ژوند غمونه
تاته مې تل لاس په دوعا دی
خدای خو دې درکړې جنتونه
ته ملایکه د اسمان وې
که په جامه کې د انسان وې
پرون که نن او که سبا دی
پر زړه تازه دي ستا یادونه
په صوفي توب کې معظم وې
پردې او دوست ته محترم وې
سپیڅلی ژوند دې هویدا دی
مور ته سرمشق ستا محنتونه
ښه ته عاجز وې بې ازاره
بد ته ناصح وې بې قراره
په یوه خوله شاه و ګدا دی
چې یادوي ستا خدمتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ به دعوه ستا به خندا وه
ستا نصیحت ته به مو شا وه
نن بېگانه دی که اشنا دی
ورته عزیز دي ستا فکرونه
تل به مثال ستا عقیده وي
د نوي عصر مفکوره وي
خبر که ناراض اوس هم ملا دی
که لا پر خوله دي زنځیرونه
ما ویل زړه به خپل صفا کړم
ستا نه د عفوې تمنا کړم
زړه مي په شور په واوېلا دی
جاري د اوښکو سېلابونه
زړونه به هله موږ کرار کړو
چي خاوره ښکل ستا د مزار کړو
بیا نو جنت پر موږ روا دی
بیا به پوره شي ارمانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله

کله مړاوي ګل ، کله بلبل پر ارغوان وم
مازړه ورکوی،کله به زه هم پر چا ګران وم
کله به پر زړه راټول غمونه دریابونه
کله به خندا ، کله د زړه د تل فغان وم
کله نوش‌دارو ، کله ازار د زخمي زړونو
کله زه ثواب ، کله ګناه د ټول جهان وم
کله به د یار د وصال هیله خوب او خیال و
کله اوږده شپه مور په وصال د خپل جانان وم
کله به په ویښه د زړه هر مراد حاصل و
کله به په خیال کي د ځپلي زړه ارمان وم
کله به شبنم ، کله باران ، کله ژلۍ سوم
کله توفان وړم ، کله پخپله یو توفان وم
کله بریالی ، کله ناکام په خپل مرام کي
کله پر شا تلم ، کله همګامه د زمان وم
کله لار هواره ، کله خنډ لوړي ، ژوري
کله پاتېدم ، کله مخکښه د کاروان وم
کله سترګي پټي ، له جهانه ناخبره
کله ستورمزلی، ځیر په لور د کهکشان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله ګنج د پوهي ، کله بار د ناپوهۍ وم
کله پر اس سپور، کله د خره شا ته روان وم
کله د سیالۍ او دښمنۍ غوره مثال وم
کله د وروری او محبت عالي نښان وم
کله ملا تړلې د زاړه فکر بدلون ته
کله زه بندي د زاړه فکر د زندان وم
کله مي پر پښو د خرافاتو پنډ زنځیر و
کله به زه زوړ ،کله د نوي عصر ځوان وم
کله د چا دوست،کله پردی وم له دوستانو
کله د هر چا، کله یوازي د خپل ځان وم
کله به مي سر پروت و د چا په قدمو کي
کله به د باز غوندی مغرور پاس پر اسمان وم
کله به د قوم،دین او مذهب په نامه یاد وم
کله صرف انسان،عاجز بنده د پاک سبحان وم
کله مېخانې ، کله مکې ته ور روان وم
کله سرګردان ، کله پر لاري د رحمان وم
کله لاس کي توره ،کله ناست وم په جرګو کي
کله تش په نوم ،کله رښتینی مسلمان وم
کله په یوه ،کله په بل مخ راڅرګند وم
کله به ښیښه ،کله د تور دېوال په شان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله تور او سپین، کله د شرق، کله د غرب وم
کله د پراخه نړۍ لید خاوند افغان وم
کله مي په پاک زړه پر هر چا باندي باور و
کله زه فاروق د ژوند پر هر څه بدګمان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسوس

بد نصیب پر زړه غمونه د هجران اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

ستا د سترګو د افسون پر زړه اثر دی زما
د وصال ناکامه هیله یي ثمر دی زما
باڼوګان یي پر زړه غشي بیا عیان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

تصور کي مي تازه دي ستا خوږې خاطرې
ستا وعدې،ټینګ قسمونه،ستا د میني کیسې
په شپېو،شپېو مي اوښکي پر ګریوان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

په برخلیک کي چي لیکلې تنهایي ده زما
جدایي له خپله یاره ابدي ده زما
کړاوونه مي پر ژوند لکه باران اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيهوده مي فکر نوي انديښنې لټوي
پر زاړه انګار د اور بلې لمبې لټوي
يو په بل پسې يادونه د جانان اوروي
د بخت ستورى مې نن کاڼي د اسمان اوروي

نور څه نه دي دا ملنډې د تقدير دي افسوس
ګلان مړاوي ،بوراګان د باغ زهير دي افسوس
پر چمن مې نن اغزي د وچ بيابان اوروي
د بخت ستورى مې نن کاڼي د اسمان اوروي

کاشکي نوى پېل زما د تېر ژوندون واى ممکن
ستا د مينې،ستا دياد څخه خلاصون واى ممکن
هر ځل هڅه د دردونو بل توفان اوروي
د بخت ستورى مې نن کاڼي د اسمان اوروي

زما په برخه چې وړتيا د زړه بايللو وه تل
ناکامي يې هم فاروق ته د منلو وه تل
که هر څو پر ژوند د ستونزو يو جهان اوروي
د بخت ستورى مې نن کاڼي د اسمان اوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند پرخه

ای د میني د خوږو شېبو یادګاره
ژوند مي تېر سو ستا په یاد سترګي پر لاره
ستا خندا ،ستا کیسې اورم تل په خیال کي
دا که ورځ وي که شپه ناست یم تر سهاره
ستا تر میني څنګه تېر په خپل اختیار سم
ما خو ستا مینه منلې بې اختیاره
ستا په هیله په ناهیلي زړګي ناست یم
که ژوندی یم نو ژوندی یم ستا د پاره
جدایي چي مي سوغات د خپل نصیب وه
څه ګیله اوس له رقیبه، له اغیاره
بخت یاري راسره ونه کړه ای دوسته
پر ځوانی مي ژمی راغی بې بهاره
د ژوند پرخه راښکاره سوه پر وېښتیانو
خو پر زړه لا ارمانونه بې شماره
اوس چي وس د واړندي تلو په ما کي نه سته
څه تو پیر چي وړاندي غر دی که هواره
څوک د درده سرګردان پر طبیبانو
زه تر درد د بې دردۍ څخه بېزاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس همدا چې يې ستا مينې ته پيدا کړم
زه يم تل شکرګذار له کردګاره
د غرور سره دې ژوند راکړ خالقه
مرګ هم غواړم ابرومند ستا د درباره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصیت

که زما پر قبر ټول دوست او دښمن سي
که مي ځای د پیردونبال بابا لمن سي
که مي یاد ځوک په دوعا کړي پسله مرګه
نو به هله خوشحال روح زما د بدن سي

که تر سترګو اوښکي توي زما د جانان سي
که په یاد يې زموږ د میني هر مکان سي
که بخښنه راته وکړي په خپل زړه کي
نو به هله سلامت زما ایمان سي

که پر نېک عمل حساب زما کردار سي
که ګمراه زړه د بخښني سزاوار سي
که د ښو پله درنه زما تر ګناه وي
نو به هله پر ما لطف د کردګار سي

که راشین د غاټول ګل زما پر مزار سي
که پر ګل راتوي څو ځاځکي د بهار سي
که يې زخم ته د زړه د چا نظر سي
نو به هله زما د زړه پټ راز اشکار سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زما نوم و اولاد ته افتخار سي
که اولاد په ښو کي وړاندي تر خپل پلار سي
که مي روح په ویاړ ووایي زما زوی دی!
نو به هله زما روح ابد کرار سي

که د ژوند وروستۍ شپه پر خپل وطن سي
که سپین سان د خپل وطن زما کفن سي
که د مرګ پر بستر ټول وي خویندي، وروڼه
نو به هله اسان تېر سخت زکندن سي

که زما نوم د وراره کله په یاد سي
که یې زما ویل د ژوند کړو ته نهاد سي
که مي یاد کړي د خوښۍ په هر محفل کي
نو به هله زما روح ابدي ښاد سي

که مي دا شعر د ژوند اخر وصیت سي
که مي دا کلام و چا ته نصیحت سي
که یې پسله دې نېکۍ ته د زړه نیت سي
نو به هله پوره زما دروند رسالت سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې مقام ته

هرې غزا کې وې ميرمنې د مړو تر څنګ
د توريالو تر څنګ
تر نارينهؤ پاته نه وې د غيرت په حساب

ميوند يې وګټې مثال شوه د غيرت ملاله
د لوړ همت ملاله
د تکبير نږغ يې په ښور راوړ هم صحرا هم درياب

که نارينه خپل جهالت بولي د ښځو ګناه
پر دوې ستم کړي روا
خپل اخرت کړي په دې ډول خرافاتو خراب

ښځه خو مور ده چې زانګو د ټول جهان ځنګوي
د ژوند کاروان مخته وړي
د سپېڅلتوب او د پاکۍ د اسمانونو عقاب

ښځه ښکلا ده، ښځه مينه، ښځه راز د ژوندون
ساز و آواز د ژوندون
ده مرغلره چې ځليږي تل په شان د مهتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه خو خور ده چي تل پام زموږ پر کور لري
زړه سوی پر ورور لري
د محبت ښکلي نغمه ده د هستۍ د رباب

ښځه خو لور ده چي خدمت د مور او پلار کوي
خیال د بیمار ساتي
فاروق نن حق لیکي د ښځي د مقام په باب

(c) ketabton.com: The Digital Library

اي صنم

اي صنم ، اي صنم
بېله تا نه زه مرم
دلربا يې زما
محبوبا يې زما
بې وفا يې زما

تر سپوږمۍ ښايسته
د سرو ګلو غنچه
ته ليلا يې زما
زه شيدا يمه ستا
بې نوا تر هر چا

ته د ستوري په شان
ځای دي دی پر اسمان
زه مجنون پر صحرا
يم روان پر کوم خوا
سه زما رهنما

ته د عشق ترانه
د وصال افسانه
سه د ژوند مي رڼا
ترنم د دريا
واوره زما تمنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې ښکل ستا لبان کړه
لمس مې ستا بارخوګان کړه
اوس پروا کړم د چا
که هر څو شوم رسوا
خوار و زار بې نوا

د وصال خوږه شپه
څنګ پر څنګ ؤ ویده
خوب وخیال ؤ که دا
چې زه ناست یم تنها
زما نصیب شوه ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور

پلوشه د لمر ختو ده خور زما
فرشته د اسمانو ده خور زما
خداي ورکړی نېک سيرت د ملايکو
ثمره د جنتو ده خور زما
په غرور کي عاجزي ورسره ښايي
حسادت د ميرڼو ده خور زما
ښاني زموږ د مور د محبت ده
ښکلی راز د ښو قصو ده خور زما
تل په پټه خوله بيان خپل شکايت کړي
ښه نغمه د ترانو ده خور زما
د هيڅ چا سره يې جنګ او دعوا نشته
پټ يو ګنج د افسانو ده خور زما
که څوک آه کړي د دي اوښکي وي رواني
د ګرانښته پر لېمو ده خور زما
نازک زړه يې تل د بل په غم رنځور وي
تل دوا د زخمي زړو ده خور زما
مهربان زړه يې درياب د خوا خوږۍ دی
خوږ پيغام د زمانو ده خور زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل ژوند کې يې څوک نه دی ازار کړی
يو سور ګل د سرو غنچو ده خور زما
خوشحالي او نيکمرغي ورلره غواړم
ارمغان د ارمانو ده خور زما
هره هيله د زړګي به يې پوره کړم
نازېږې اخلم چې نازو ده خور زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

راز د میني وي په سترګو کي عیان
ژبه نه غواړي د زړه د حال بیان

سره لاسونه په اختر په مخه درسي
توري سترګي، شنه خالونه ،سره لبان

نازکتل یې د اختر مبارکي سي
د تحسین سر ورته ټیټ کاندي جانان

پر زړه شور ،شونډي رپیږي، سترګي خاندي
په غورځنګ پر زړه د هیلو یو توفان

د اختر ورځ مو نېکمرغه لره ربه
راپوره د هر مېن د زړه ارمان

په نصیب مو بیا د سولي لوی نعمت کړه
سوکالي مېلمه پر کور د هر افغان
محبت پر زړونو راکړه ای خالقه
د کلونو مرور بېرته دوستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

د قلم په څوکه جنګ غېرت او ننګ دی زموږ
د ټوپک پر ضد جګړه وروستۍ جنګ دی زموږ

د پوهنې د رڼا خپرول پور دی پر موږ
وروروژنه ،زور زیاتي ختمول پور دی پر موږ

د پوهنې پر ډیوې هر ځوان پتنګ دی زموږ
د قلم په څوکه جنګ غېرت او ننګ دی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوغات

هغه به څومره نېک نصيب ولړي
چي ستا په شان زړه ته قريب ولړي

نېکمرغه ژوند به ورېخښلی وي رب
هغه چي ستا په شان حبيب ولړي

صرف هغه ګل وي ستا د زلفو لايق
هزار داستان چي عندليب ولړي

فاروق که ستا د ميني راز بيان کړي
داسي کلام به کوم اديب ولړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بوډۍ تال

د ژوند هر ګام لوی غمونه راته جوړ کړه
د هر غم شېبې کلونه راته جوړ کړه
زما یوه سوال ته دي څو جوابه راکړه
هر جواب دي څو سوالونه راته جوړ کړه
زړه بورا، د ګل طواف زما پېشه ده
د دښت بوټي سره ګلونه راته جوړ کړه
پر اوربځو راښکاره د بوډۍ تال سوې
ستا یو رنګ اوه رنګونه راته جوړ کړه
تل په ژوند کې مرګ څرګند وي
مرګ بنسټ د نوي ژوند وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي مزار

په ژبه که بیان کړي دروغین انکار د میني
د سترګو په کتو وایې سوچه اقرار د میني

هم خپله ابتدا، هم انتها د عشق د لاري
هم ناز ورکړې، هم اخلې بې پروا ازار دميني

هم جام يې،هم خلوت،هم يې نشه د مستو سترګو
هم وصل ، هم وعده يې او هم انتظار د ميني

يو ځل د عزرائيل ،بل ځل په شان د مسيحاً بې
هم روح اخلې هم ببرته کړې ژوندی بیمار دميني

نن وایې چي سبا ، سبا دي بيا هم بل سبا وي
په تلو راتلو دي سترې مجرب رويبار د ميني

په زړونو کي دي ځای،ستا هر عاشق نن شاه جهان دی
پر هر زړه تاج محل جوړ ابدي مزار دميني

فاروق به په کلام ښکلي بيان د زړه احساس کړي
د ګل په شان يې پټه خوله ښکاره اظهار د میني

(c) ketabton.com: The Digital Library

سالګره

نن روځ د خوشحالۍ ده، خوشحالي دي مبارک سه
نیکمرغه سالګره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

که منی که پسرلی ؤ زه او ته سره یو ځاي ؤ
اي زما د ژوند ښه دوسته دا دوستي دي مبارک سه
نیکمرغه سالګره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

د ژوند په سخت سفر کي ؤ موږ تل خوارۀ ملګري
زموږ د ټوله عمر اشنايي دي مبارک شه
نیکمرغه سالګره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

که ډیر عمر مو تیر کړ په ګوټ، ګوټ د دي نړۍ کي
تل وي ته پښتنه، پښتونولي دي مبارک سه
نیکمرغه سالګره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

په ژوند کي که خوښي وه، ستونزي هم ورسره مل وي
پر ستونزو وي پیروزه، پیروزي دي مبارک سه
نیکمرغه سالګره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته زما د زړه د میني یوه ښکلي خاطره یي
دا مینه، محبت، مهرباني دي مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

ته زما د ژوندانه د تروږمیو بل څراغ یي
روښانه وسي تل، دا روښنایي دي مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

په خوله که زه لږ وایم خو په زړه یي ډیره گرانه
اي زما د زړه دلبره، دلبري دي مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دي مبارک سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلیزه

د تعظیم په نښه ټیټ شوه ټول ګلونه د ګلزار
نوی ګل دی غوړیدلی ستا د ژوند د نوبهار

په کالو کې نه ځاییږي له خوښیه پلار او مور
سالګرې ته چمتو کړې سوغاتونه ورور او خور
د ښادۍ په ساز تودیږي زموږ محفل کرار، کرار
نوی ګل دی غوړیدلی ستا د ژوند د نوبهار

که هر څو د خوشحالۍ شیبې تیریږي په شتاب
که د ژوند مېلې وي لنډې د اوبو د سر حباب
د کلیزې خاطره وي تل پر زړه باندې یادګار
نوی ګل دی غوړیدلی ستا د ژوند د نوبهار

خدایه راکړې نیک اولاد، دا ؤ ارمان د مور او پلار
په دوعا پورته لاسونه تل په لور د کردګار
رب قبوله زموږ دوعا کړه، منت بار یې د دربار
نوی ګل دی غوړیدلی ستا د ژوند د نوبهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارک دي وي و تاته شلم ګل ستا د شباب
ستا د ژوند د خوشحاليو دي هيڅ نه کيږي حساب
د جنت د فرشتو چي رب درکړی دی کردار
نوی ګل دی غوړيدلی ستا د ژوند د نوبهار

که هر څو کوو د ژوند په باب تاوده ، تاوده بحثونه
زما خوښ ستا نړی ليد دی، ماته ګران دي ستا خيالونه
د خاړپوڅو هيواد هير نه کړي چي ډير دی خوار وزار
نوی ګل دی غوړيدلی ستا د ژوند د نوبهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ هیله

نموره شعرونه

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي

2010 کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر غلام فاروق میر احمدي په **۱۹۵۹** م کال کې د فراه د ولایت د بلابلوک د ولسوالۍ د ګراني په کلي کې زېږېدلی دی. د ننګرهار د لیسې څخه فارغ سوی دی، د شوروي اتحاد د خارکف د ساختماني انجینرۍ د انستیتوت څخه یې د تودوخې - ګاز رسولو او تهویې په رشته کې د ماسترۍ دیپلوم تر لاسه کړی دی، په افغانستان کې یې د یو شمیر پروژو د کور تودولو، او ایرکاندیشن د شبکو د دیزاین او مونتاژ چاري سرته رسولي دي، بیا یې خپله Ph.D د اوکراین د جمهوریت د کیف په ساختماني پوهنتون کي د صنعتي هوا د پاکولو په برخه کي دفاع کړې ده، اوس په المان کې د خپلې کورنۍ سره یو ځای ژوند کوي، دلته یې هم د تخصص د لوړولو په برخه کي بېلابېلي زده کړي پای ته رسولي دي. په **۲۰۰۵** م کال کې یې (د سون تخنیک) ترنامه لاندي یو کتاب ولیکی، په څو وروستیو کلونو کي یې د شعر او پښتو رمان لیکلو ته هم مخه وکړه، یوه د شعرونو مجموعه او یو رمان یې چاپ ته چمتو دي، په اوس وخت کې د خپل دوهم رمان په لیکلو بوخت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر غلام فاروق میر احمدي په **۱۹۵۹** م کال کې د فراه د ولایت د بلابلوک د ولسوالۍ د ګراني په کلي کې زېږېدلی دی. د ننګرهار د لیسې څخه فارغ سوی دی، د شوروي اتحاد د خارکف د ساختماني انجینرۍ د انستیتوت څخه یې د تودوخې - ګاز رسولو او تهویې په رشته کې د ماسترۍ دیپلوم تر لاسه کړی دی، په افغانستان کې یې د یو شمیر پروژو د کورتودولو، او ایرکاندیشن د شبکو د دیزاین او مونتاژ چارې سرته رسولې دي، بیا یې خپله Ph.D. د اوکراین د جمهوریت د کیف په ساختماني پوهنتون کې د صنعتي هوا د پاکولو په برخه کې دفاع کړې ده، اوس په المان کې د خپلې کورنۍ سره یو ځای ژوند کوي، دلته یې هم د تخصص د لوړولو په برخه کې بېلابېلې زده کړې پای ته رسولې دي. په **۲۰۰۵** م کال کې یې (د سون تخنیک) تر نامه لاندې یو کتاب ولیکی، په څو وروستیو کلونو کې یې د شعر او پښتو رمان لیکلو ته هم مخه وکړه، یوه د شعرونو مجموعه او یو رمان یې چاپ ته چمتو دي، په اوس وخت کې د خپل دوهم رمان په لیکلو بوخت دی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library